

NOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

1. november 2007

Eksp.nr. 498445
/art-dep

Samlet aktuelt notat vedr. Rådsmøde (Konkurrenceevne) den 22.-23. november 2007.

Notatet oversendes ligeledes til Folketingets Erhvervsudvalg til orientering.

1. Konkurrenceevne/Integreret tilgang.....	3
2. Bedre Regulering.....	22
3. Kommissionens meddelelse om enklere erhvervsbetingelser for selskaber inden for selskabsret, regnskabsførelse og revision KOM (2007) 394.....	28
4. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende forbedring af patentsystemet i Europa - KOM(2007) 165 ("Patentmeddelelsen").....	38
5. Forslag til et direktiv fra Europa-Parlamentet og Rådet til ændring af direktiv 94/47/EF om beskyttelse af køber i forbindelse med visse aspekter ved kontrakter om brugsret til fast ejendom på timeshare-basis.	49
6. Meddelelse fra Kommissionen om Agenda for en bæredygtig og konkurrencedygtig europæisk turisme	69
7. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter – KOM(2007) 53 endelig.....	73
8. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kvartalsstatistikker over ledige stillinger i Fællesskabet, KOM (2007) 76 endelig, af 12. marts 2007.....	89
9. Forslag til Europa-parlamentets og Rådets Direktiv om ændring af Rådets direktiv 80/181/EØF om indbyrdes tilnærmelse af	

medlemsstaternes lovgivning om måleenheder, KOM (2007) 510 endelig.
..... 96

1. Konkurrenceevne/Integreret tilgang

Resumé

Det portugisiske formandskab har valgt at samle fem punkter under et dagsordenspunkt kaldet "konkurrenceevne/integreret tilgang. De fem punkter er a) meddelelsen om midtvejsevalueringen af industripolitikken, b) en ny strategi om "e-skills," c) rådskonklusioner for midtvejsevalueringen om SMV politikken, d) meddelelse fra Kommissionen kaldet "The European Interest: Succeeding in the age of globalisation," samt e) meddelelse fra Kommissionen om den europæiske konkurrenceevne 2007. Grundet sammensætningen gennemgås punkterne hver for sig i nedenstående.

A) Som led i at opfylde Lissabon-målsætningerne om vækst og beskæftigelse offentliggjorde Kommissionen i oktober 2005 en meddelelse om industripolitik, som anlagde en såkaldt "integreret tilgang" med en række både horisontale og sektorspecifikke initiativer. Kommissionen har fulgt op på initiativerne i en midtvejsevaluering ("mid-term review") offentliggjort d. 4. juli 2007. Meddelelsen har ud over de igangsatte initiativer fokus på tre nye horisontale og to nye sektorspecifikke indsatsområder. Meddelelsen blev præsenteret på rådsmødet (konkurrenceevne) d. 27-28. september, og der ventes nu en opfølgende diskussion. Medlemslandene bakker generelt op om indholdet i midtvejsevalueringen.

B) Kommissionen præsenterede på sidste rådsmøde en handlingsplan vedrørende E-skills. Handlingsplanen for E-skills berører flere politikområder som f.eks. it-politik, social- og beskæftigelsespolitik og uddannelsespolitik. Kommissionens initiativer går generelt på at promovere samarbejdet mellem den offentlige og den private sektor for at øge E-skills samt monitorere EU-borgernes E-skills.

C) Kommissionen har udarbejdet en midtvejsevaluering af deres politik overfor små og mellemstore virksomheder (SMV'er). På rådsmødet den

skal meddelelsen med midtvejsevalueringen drøftes. Rådet har til brug herfor udarbejdet en række foreløbige rådskonklusioner. Midtvejsevalueringen finder, at der er sket en række fremskridt i vilkårene for SMV'er i Europa. Fx er det blevet lettere at starte en ny virksomhed, der er kommet mere fokus på iværksætter i uddannelsessystemet og de administrative byrder for SMV'er er formindsket. Fremadrettet finder Kommissionen, at fokus skal rettes på at udnytte SMV'ernes vækstpotentiale fuldt ud, herunder udnytte deres innovative potentiale. Dette vil ske i den næste fase af Lissabon-strategien fra 2008-2010.

I udkast til rådskonklusioner støtter Rådet op om Kommissionens arbejde med at forbedre vilkårene for SMV'er, herunder arbejdet for at reducere de administrative byrder, integrere "Think Small First"-princippet i relevant lovgivning, forbedre SMV'ernes adgang til det indre marked samt arbejdet med at udvikle SMV'ernes innovationsgrad. Endvidere opfordrer Rådet medlemslandene til fortsætte arbejdet med at forbedre vilkårene for SMV'er, herunder at promovere uddannelse i iværksætter, reducere de administrative byrder, forbedre SMV'ernes adgang til kapital og deres muligheder for at vinde offentlige udbud.

D) I forbindelse med det uformelle DER den 18. og 19. oktober 2007, fremsatte Kommissionen meddelelsen "The European Interest: Succeeding in the age of globalisation". Meddelelsen er et diskussionsoplæg, der omhandler, hvordan EU's konkurrenceevne kan varetages i forhold til de udfordringer globaliseringen forventes at stille EU overfor i de kommende år. Der nævnes en række indsatsområder, der er centrale i forhold til at bevare og forbedre EU's konkurrenceevne, og i forhold til disse indsatsområder ses Lissabon strategien, som det centrale redskab, hvormed implementeringen af indsatsområderne skal finde sted.

E) Der udsendes årligt en redegørelse om EU's konkurrenceevne, således også i 2007. Redegørelsen beskriver på en række parametre, hvordan udviklingen i EU's konkurrenceevne har været i det forløbne år. Kommissi-

onen offentlig gjorde meddelelsen om *Konkurrenceevne redegørelsen* den 31. oktober 2007.

1. **Baggrund og indhold**

A) Kommissionen har løbende siden 2002 udarbejdet en række meddelelser om industripolitik. Meddelelserne har alle fokus på, hvordan man kan forbedre rammevilkårene for europæisk industri og foretage de nødvendige tilpasninger, sådan at industrien rustes til det øgede internationale konkurrencepres. Meddelelserne er et led i gennemførelsen af Lissabon-strategien om økonomisk vækst, konkurrencedygtighed og jobskabelse i EU.

Kommissionens meddelelse om EU's industripolitik fra 2005 (Kom. nr. 2005 474 endelig) anlagde en såkaldt "integreret tilgang", idet den både indeholdt en række horisontale og sektorspecifikke initiativer.

De syv horisontale initiativer, der var indeholdt i Kommissionens meddelelse var følgende: 1) IPR og piratkopiering 2) etablering af en højniveau-gruppe om konkurrence, energi og miljø 3) større fokus på eksterne aspekter af konkurrenceevne og markedsadgang 4) styrket regelforenklings 5) forbedring af uddannelsesniveaet inden for forskellige industri-sektorer 6) håndtering af strukturændringer inden for industrien samt 7) en integreret tilgang til forskning og innovation.

Endvidere opstilledes i meddelelsen en række sektorspecifikke initiativer (fx CARS21, IKT, biotek mv.).

Meddelelsen blev generelt positivt modtaget af medlemslandene. Rådet og Europaparlamentet anmodede i forbindelse med 2005-meddelelsen Kommissionen om i 2007 at følge op med en midtvejsevaluering af meddelelsens initiativer, samt foreslå nye. Derfor er Kommissionen den 4. juli 2007 kommet med et såkaldt "mid-term review" af EU's industripolitik.

Meddelelsen tjener tre formål:

- At beskrive den nuværende økonomiske situation for EU's industri og identificere de væsentligste udfordringer, som sektoren står overfor.
- At gøre status over de fremskridt, der har fundet sted i forhold til de horisontale og sektorspecifikke initiativer i 2005-meddelelsen om industripolitik.
- At opstille mål og indsatsområder for perioden 2007-2009.

Kommissionen konkluderer i sin midtvejsevaluering, at den integrerede tilgang har været en succes, og at der ikke er behov for en fundamental ændring af EU's industripolitik.

De fleste af de initiativer, der blev beskrevet i 2005-meddelelsen er længevarende indsatser, som vil fortsætte i perioden 2007-09. Kommissionen intenderer derfor (i perioden 2007-09) at styrke en række af de initiativer, der allerede er sat i værk.

Samtidig fastslår Kommissionen, at selvom det går godt for europæisk industri, er der fremover en række udfordringer, som skal håndteres. Det drejer sig på horisontalt niveau primært om klimaforandringer, globalisering samt den teknologiske udvikling.

For så vidt angår de *globale klimaforandringer* vil Kommissionen primo 2008 lancere en handlingsplan for bæredygtig industripolitik, samt i efteråret 2007 lancere initiativer til at understøtte energiintensive industriers konkurrenceevne, samtidig med at miljøkravene skærpes.

For så vidt angår *globalisering* vil Kommissionen i 2007-2009 fokusere på at sikre adgangen til råmaterialer, forbedre adgangen til eksterne markeder samt fremme strukturel forandring, herunder tage højde for samspillet mellem industri- og servicesektoren.

For så vidt angår *den teknologiske udvikling* vil Kommissionen fortsat arbejde for at fremme virksomhedernes innovation, ved at fokusere på klyngepolitik, lead markets samt brugen af standarder.

Herudover vil Kommissionen fortsat have stort fokus på regelforenklning og indsatsen for at lette de administrative byrder for virksomhederne.

B) Kommissionen præsenterede fredag den 7. september en handlingsplan vedrørende E-skills. Planen er struktureret i 3 dele; indledningsvist med et afsnit om, hvorfor E-skills betyder noget, herefter hvad de væsentligste udfordringer er, samt forslag til at håndtere disse udfordringer. E-skills er knyttet til konkurrenceevne, vækst og beskæftigelse, idet IKT's betydning vokser, og færdigheder til at begå sig i forhold til IKT bliver derfor stadig vigtigere for at besvare globaliseringens udfordringer og øge konkurrenceevnen.

Handlingsplanen for E-skills berører flere politikområder som f.eks. it-politik, social- og beskæftigelsespolitik og uddannelsespolitik. Kommissionens initiativer/forslag vil være: 1) Samarbejde mellem den offentlige og den private sektor, 2) investeringer i HR, 3) imageændring af IT-studier m.m. - særligt med henblik på kønsfordelingen på uddannelsesinstitutionerne pt., 4) beskæftigelse og inddragelse samt 5) muligheder for livslang uddannelse og forstærkede/forbedrede uddannelser for at holde arbejdskraften opdateret fsva. E-skills.

Der er tale om en langsigtet plan, hvor implementeringen og ansvaret påhviler medlemsstaterne. Kommissionens initiativer går generelt på at promovere samarbejdet mellem den offentlige og den private sektor for at øge E-skills samt monitorere EU-borgernes E-skills.

Der var desuden en europæisk håndbog på vej med tre initiativer: 1) ”General mainstreaming” med bl.a. et mentorprogram for at få kvinder ind i

IT-branchen, 2) adgangsordninger i forhold til højt kvalificerede arbejdskraft, der kan udfylde huller fsva. beskæftigelse (dette var et RIA-emne), samt 3) styrke uddannelsen i E-skills i skolen. Generelt ønsker Kommissionen at højne bevidstheden om E-skills, forbedre beskæftigelsen og inddragelsen (dette ville ske i Kommissær Redings regi, og en handlingsplan på dette område lanceres i 2008), samt promovere bedre E-lærings initiativer.

C) Baggrunden for diskussionen på rådsmødet er, at Kommissionen har udarbejdet en midtvejsevaluering af SMV-politikken dateret den 9. oktober 2007(KOM (2007) 592).

Midtvejsevalueringen har været forelagt Rådet, som har udarbejdet en række foreløbige kommentarer dateret den 29. oktober 2007, se "Draft Council conclusions on the midterm review of SME policy".

Kommissionens SMV-strategi har følgende fem fokusområder:

- administrative lettelser til gavn for SMV'er fx højere bagatelgrænser
- forbedret markedsadgang til det indre marked fx via netværk
- styrket iværksætterkultur via uddannelse i iværksætteri
- forbedret adgang til kapital for SMV'er
- forstærket dialog med interessenter

Opsummerende identificerer midtvejsevalueringen en række fremskridt i vilkårene for SMV'er i Europa på de fem områder. Nye og mindre virksomheder er således kommet højt på dagsordenen i både EU og medlemsstaterne, det er blevet lettere at starte en ny virksomhed, der er kommet mere fokus på iværksætteri i uddannelsessystemet og de administrative byrder for små og mellemstore virksomheder er formindsket.

Samtidig har Kommissionen skærpet sit SMV-fokus i en række støtteprogrammer for perioden 2007-2013. Dette gælder fx i relation til det syven-

de rammeprogram vedrørende forskning og teknologisk udvikling samt forbedret adgang til kapital via rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation. Fremadrettet skal fokus rettes på at udnytte SMV'ernes vækstpotentiale fuldt ud, herunder udnytte deres innovative potentiale. Dette vil ske i den næste fase af Lissabon-strategien fra 2008-2010.

Rådet støtter op om Kommissionens arbejde med at forbedre forholdene for SMV'er, herunder arbejdet for at reducere de administrative byrder, integrere "Think Small First"-princippet i relevant lovgivning, forbedre SMV'ernes adgang til det indre marked samt arbejdet med at udvikle innovationsgraden i SMV'erne. Endvidere opfordrer Rådet medlemslandene til fortsætte arbejdet med at forbedre vilkårene for SMV'erne, herunder at promovere uddannelse i iværksætteri, reducere de administrative byrder, forbedre SMV'ernes adgang til kapital og deres muligheder for at vinde offentlige udbud.

D) I forbindelse med det uformelle DER den 18. og 19. oktober 2007, fremsatte Kommissionen meddelelsen "The European Interest: Succeeding in the age of globalisation". Meddelelsen er på rådsmødet (Konkurrenceevne) den 22. og 23. november som et underpunkt under dagsordenspunktet "konkurrenceevne/integreret tilgang".

Meddelelsen er et diskussionsoplæg, der omhandler, hvordan EU's konkurrenceevne kan varetages i forhold til de udfordringer globaliseringen forventes at stille EU overfor i de kommende år. Meddelelsen nævner en række indsatsområder, som er centrale for EU's konkurrenceevne i de kommende år:

- *Det Indre Marked*
- *Europas nye sociale udfordringer*
- *Migration i et globaliseret Europa*
- *Bæredygtig energipolitik*
- *Finansiell stabilitet*

- *Mobilisering af den eksterne dimension*
- *Den globale regulering*

I forhold til indsatsområdet *mobiliseringen af den eksterne dimension* nævner Kommissionen i meddelelsen, at et globalt åbent handelssystem er i EU's interesse, og at protektionisme ikke er vejen frem. Samtidig nævner Kommissionen dog, at basis for et åbent europæisk marked er gensidighed fra EU's handelspartnere. Kommissionens formulering skal ses som en respons på et brev som kansler Merkel og præsident Sarkozy i fællesskab fremsendte til formandskabet den 10. september 2007. Brevet indeholder en lang række generelle handelspolitiske formuleringer, som er i overensstemmelse med dansk politik, men på nogle områder er brevets ordlyd tvetydig og bærer præg af en underliggende protektionistisk tone. I Kommissionens meddelelse er der en nyttig præcisering af gensidighedsbegrebet, hvor det understreges, at der her henvises til, at virksomheder, der eksporterer til EU, skal opfylde de samme regler og standarder for sundhed, sikkerhed, miljø m.m. som virksomheder i EU er pålagt at følge. Dette er således en vigtig specificering af gensidighedsbegrebet, der indtil Kommissionens diskussionsoplæg ikke har været konkretiseret.

Generelt i forhold til alle ovennævnte indsatsområder ses Lissabon strategien som det centrale redskab hvormed implementeringen af indsatsområderne skal finde sted. I forhold til Lissabon strategien fremhæves de følgende policyområder:

- *Øget vækst og flere jobs igennem forbedret koordination*: Den nye governance i Lissabon Strategien, med fokus på partnerskab mellem det statslige og det europæiske niveau har bevist sit værd. Implementeringen halter dog i visse medlemsstater.
- *Mere F&U og innovation*: Fokus på dette område har været mod flere investeringer i F&U, og medlemsstaterne nærmer sig målet om 3 % af BNP. Dog vil investeringer alene ikke garantere forbedringer – det er

- nødvendigt også at se på bl.a.: fri bevægelighed af idéer og forskere, attraktive karrierer for forskere, et moderne IPR-system og pooling af F&U-ressourcer.
- *Mere dynamiske erhvervsmæssige rammer:* Her foreslår Kommissionen at se på lettelse af administrative byrder, herunder en gennemsigtig og forudsigelig offentlig service og at se på SMV og iværksætterier skal højt på dagsordenen. Kommissionen vil bl.a. fremlægge en ”Small Business Act” inden udgangen af 2008, der skal tilgodese SMV’erne.
 - *Investeringer i mennesker:* Globaliseringen og den teknologiske udvikling kan skabe øget risiko for bl.a. ulighed. For at tage hånd om denne udfordring foreslår Kommissionen, at der skal ses nærmere på bl.a. uddannelse og oplæring og ”Flexicurity”.
 - *Energi og klimaforandringer:* EU’s ambitiøse mål om reduktion i udledningen af drivhusgasser skal bl.a. opnås gennem to lovgivningspakker, som fremlægges dette efterår; gennem internationale forhandlinger, der skal sikre, at de globale klimaforandringer håndteres og gennem en indsats i forhold til erhvervs- og innovationspolitikken, bl.a. for at fremme bæredygtige teknologier.

E) Der udsendes årligt en redegørelse om EU's konkurrenceevne, således også i 2007. Redegørelsen beskriver på en række parametre, hvordan udviklingen i EU's konkurrenceevne har været i det forløbne år.

Meddelelse fra Kommissionen: Raising productivity growth: key message from the European Competitive Report 2007. KOM(2007) 666

Meddelelsen fra Kommissionen omhandler dette års konkurrenceevne rapport. Meddelelsen er opdelt i tre hovedafsnit. Meddelelsen indledes med et overblik over hvordan europæisk konkurrenceevne har udviklet sig i det seneste år. Meddelelsen fremhæver den udbredte forbedring af den økonomiske situation i Europa, herunder at EU's produktivitet er forbedret relativt set til USA's produktivitet. Meddelelsen peger bl.a. på at denne forbedring kan skyldes strukturelle forandringer, der er forårsaget

af Lissabon strategien. Andet hovedafsnit beskriver drivkræfterne bag europæisk konkurrenceevne. Her bliver Lissabon strategien igen fremhævet, som et vigtigt redskab til at forbedre produktiviteten. Især bliver koordinationen af de nationale reform programmer fremhævet som et vigtigt fokusområde inden for Lissabon strategien. Herudover bliver forsat handelsliberalisering og opkvalificering af arbejdsstyrken udpeget som helt centrale faktorer for den europæiske konkurrenceevne. Det tredje hovedafsnit beskriver de europæiske industriers konkurrenceevne med fokus på fremstillingsindustriene. Her fremhæves vigtigheden af at øge servicekomponenten i fremstillingsproduktionen, hvis den europæiske fremstillingsindustri forsat skal være konkurrencedygtig. Desuden fremhæves det at de horisontale policytiltag, herunder opkvalificering, bedre regulering og administrative lettelser har haft en positiv indvirken på den europæiske fremstillingsindustri.

2. Europa-Parlamentets holdning

Der foreligger ikke en udtalelse fra Europa Parlamentet på hverken a, b, c d eller e.

3. Nærhedsprincippet

Det vurderes, at en vurdering af nærhedsprincippet ikke er relevant.

4. Gældende dansk ret

Det kan endnu ikke vurderes, hvorvidt forslagene vil have betydning for gældende dansk ret.

5. Høring

A) Dansk Erhverv finder indholdet af Kommissionens meddelelse om industripolitik skuffende og uden visioner i retning af de muligheder, der ligger i den nye globale konkurrencesituation. Dansk Erhverv finder, at meddelelsen er uden bud på behandlingen af strukturforandringerne og den omsiggribende protektionisme, og at den tværtimod synes at åbne

yderligere op for statsstøtte og stats- og EU-finansieringsinstrumenter til at hjælpe fremstillingsindustrien.

Dansk Erhverv finder, at der i større grad burde være fokus på servicesektoren i Kommissionens meddelelse. Organisationen fremhæver således behovet for en egentlig, integreret erhvervspolitik med et dynamisk samspil mellem fremstillingsindustrien og servicesektoren. De mener, at erhvervspolitikken skal tage fuldt ud højde for de særlige vilkår, der gælder i de enkelte servicesektorer og den afgørende betydning, de har for jobskabelsen og væksten i EU's økonomi. Endvidere fremhæves det, at Kommissionens meddelelse forbigår betydningen af det indre marked for service og dets sammenhæng med industripolitikken, i form af økonomiske og markedsorienterede tiltag – fx et velfungerende marked for offentlige indkøb, forsknings-, uddannelses- og regionalpolitikker, der bør orienteres mere mod servicesektorens behov. I forlængelse heraf støtter Dansk Erhverv Kommissionens hensigt om at fremme udarbejdelsen af standarder. Endvidere hilser Dansk Erhverv velkommen, at Kommissionen vil foretage en gennemgang ("screening") af rammebetingelserne og konkurrenceevnen i udvalgte servicesektorer.

For så vidt angår de kommende udfordringer (klimaforandringer, globaliseringen og den teknologiske udvikling) savnes mere konkrete retningslinjer for, hvad Kommissionen agter at gøre.

Dansk Industri bemærker, at selvom industripolitikken langt hen ad vejen hører under de nationale kompetenceområder, er det bydende nødvendigt med en supplerende europæisk dimension, der bidrager til at tackle fælles europæiske problemstillinger. Derfor ser DI positivt på, at Kommissionen med midtvejsevalueringen af industripolitikken på en grundig og systematisk måde forsøger at tage hånd om den europæiske dimension af industripolitikken.

DI finder det ligeledes positivt, at de nye indsatsområder nævnt i meddelelsen - globalisering, teknologisk udvikling og klimaforandringer – omtales som industripolitiske *muligheder* frem for trusler og håber, at dette vil afspejle sig i Kommissionens konkrete initiativer og handlinger.

For så vidt angår de syv horisontale initiativer, der fremgik af Kommissionens oprindelige 2005-meddelelse, finder DI det endnu for tidligt at gøre status og konkludere, om initiativerne bærer frugt eller ej. Handlingsplanen for reduktion af administrative byrder er et eksempel på et sådant område, hvor der er sat et initiativ i søen, som forhåbentlig udmunder i konkrete administrative lettelser for erhvervslivet.

I grove træk er DI enig i udvælgelsen af de oprindelige horisontale initiativer såvel som udvælgelsen af de fem nye horisontale initiativer. Fx finder DI det positivt, at initiativet om nedsættelsen af en højniveaugruppe for konkurrenceevne, energi og miljø bliver suppleret af et nyt initiativ for en bæredygtig industripolitik, hvor der tages behørigt hensyn til de energiintensive industriers globale konkurrenceevne.

Ligeledes finder DI det positivt, at serviceindustrien i meddelelsen anerkendes som en integreret og uadskillelig del af fremstillingsindustrien, og DI ser derfor også positivt på initiativet om at foretage en detaljeret screening og analyse af serviceindustriens konkurrenceevne i EU.

Ingeniørforeningen IDA er enig med Kommissionen i beskrivelsen af den aktuelle tilstand for den europæiske industri og i de udpegede udfordringer. IDA finder det positivt, at de udpegede basisprincipper for en ”Handlingsplan for bæredygtig produktion og forbrug i EU” i så høj grad fokuserer på at få udviklet fælles europæiske standarder for energi- og miljøteknologi, der udgør en nødvendig forudsætning for at få udviklet et ”lead market” for disse teknologier i Europa.

Derudover ønsker IDA, at der på europæisk plan fokuseres på at understøtte "state of the art", dvs. demonstrationsprojekter på miljø- og energiteknologiområdet. Endvidere finder de det nødvendigt, at EU går foran i forhold til at definere bindende mål for indfasning af nye ressourcebesparende teknologier og til udfasning af gamle teknologier. På dette punkt finder IDA ikke Kommissionens plan om at lade industrierne selv fastsætte målene ambitiøs nok.

LO bakker op om arbejdet med at udvikle en helhedsorienteret, integreret industripolitik, men finder, at det er vigtigt ikke kun at se på industri i snæver forstand men inddrage fokus på service og videnerhvervene. LO opfordrer derfor til en ny begrebsdannelse, så der ikke blot tales om industripolitik men erhvervs politik i bred forstand. LO ønsker, at arbejdsmarkedets parter systematisk inddrages i udviklingen og implementeringen af en langsigtet industri- og erhvervs politik.

For så vidt angår det nye fokus på bæredygtig industripolitik finder LO det af yderste vigtighed, at der ikke udelukkende fokuseres på den miljømæssige del, men også på de sociale aspekter af bæredygtig udvikling. Generelt opfordrer LO til at indtænke arbejdstagerrettigheder og -forhold i de initiativer, der iværksættes.

LO finder arbejdet for bedre regulering og færre administrative byrder væsentligt, men lægger vægt på, at arbejdet ikke må underminere andre formål, som fx rettigheder og forpligtelser, som skal sikre arbejdstagerne ordentlige arbejdsvilkår.

I forhold til den teknologiske udvikling er det vigtigt at se på både negative og positive konsekvenser af at styrke IPR (fx i forhold til SMV'er), og for at fremme teknologisk udvikling og innovation er det vigtigt at trække på forskellige discipliner og vidensområder, også de bløde såsom ledelse, organisation og markedsføring samt have fokus på medarbejderdrevet innovation.

I forhold til punkt B har dette forslag endnu ikke været sendt i høring.

C) Midtvejsevalueringen har været sendt i høring i specialudvalget den 22. oktober 2007. Nedenfor refereres de indkommende høringssvar fra interesseorganisationerne.

Dansk Industri: Dansk Industri (DI) støtter op om Kommissionens handlingsplan for at forbedre de mindre og mellemstore virksomheders rammevilkår i Europa, især i forhold til at reducere de administrative byrder. DI opfordrer regeringen til at fjerne de danske særregler på fx fiskeriområdet og arbejde for et europæisk indre marked med lige konkurrencevilkår. Videre finder DI, at finansiering til innovation og vækst er centrale for både MMV'er og iværksættere, og det er derfor positivt, at EU har styrket sin indsats på dette område. Det er dog vigtigt, at offentlige midler bliver anset som et supplement til det private kapitalmarked.

Danske Maritimes: Danske Maritimes (DM) finder, at det er positivt med Kommissionens stigende bevidsthed om mangfoldigheden af forskellige typer af SMV'er. DM finder videre, at det grundet administrative byrder kan være vanskeligt at tiltrække SMV'er til forskningsprojekter, der også uden den administrative byrde kan udgøre en stor belastning for mindre virksomheder. Endvidere finder DM, at det er problematisk, at regler ofte risikofrit kan overtrædes, hvis skaden kun rammer SMV'er. Dette skyldes, at Kommissionen i dag ikke pligt til at besvare konkrete henvendelser. Samtidig kan passivitet fra en medlemsstats side ikke indbringes for Kommissionen.

HTS: Ingen bemærkninger.

I forhold til punkt D og E har de som en del af de samlede integrerede konklusioner været sendt i høring. Der var generel opbakning til konklusionerne.

6. Andre landes holdninger

A) Der er generel tilslutning blandt medlemslandene til Kommissionens midtvejsevaluering af industripolitikken, herunder den integrerede tilgang med både horisontale og sektorspecifikke initiativer samt de nye initiativområder; klimaforandringer, globalisering samt den teknologiske udvikling. Dog har især Frankrig lagt vægt på, at der fremover kommer et større fokus på EU's konkurrenceevne over for 3. lande, hvilket der er blevet taget højde for i det nuværende udkast til rådskonklusioner.

B) Andres landes holdninger foreligger endnu ikke.

C) På baggrund af kommentarerne fra arbejdsgruppemødet i Konkurrenceevne og Vækst den 23. oktober 2007 forventes det, at der vil være opbakning til rådskonklusionerne om Kommissionens SMV-politik. På mødet blev behovet for et stærkere fokus på bl.a. innovation, bedre regulering, offentlige udbud og det indre marked fremhævet, hvilket efterfølgende er ført ind i udkastet til rådskonklusioner. Endvidere understregede især UK og Finland behovet for et klart vækstoffokus i SMV-politikken, herunder blandt de innovative SMV'er med vækstpotentiale.

D) På uformelle DER den 18. og 19. oktober 2007 var der generel tilslutning til Kommissionens meddelelse, men divergerende opfattelser af hvordan reciprocitet i forhold til EU's eksterne skal fortolkes. Dette kan forventes være et diskussionspunkt der igen tages op på rådsmødet den 22. og 23. november 2007.

E) Andre landes holdninger foreligger endnu ikke.

7. Foreløbig dansk holdning

A) Danmark hilser Kommissionens midtvejsevaluering velkommen og støtter herunder det kommende fokus på globale klimaforandringer, globalisering og den teknologiske udvikling. Fra dansk side finder man

overordnet de prioriterede initiativområder i Kommissionens meddelelse relevante i forhold til de muligheder og udfordringer, som Europa står overfor i forhold til at skabe fortsat vækst og beskæftigelse.

Det gælder ikke mindst for så vidt angår de horisontale initiativer, hvor der er fokus på det brede erhvervslivs omstilling til nye konkurrencevilkår. Fra dansk side er man generelt positiv over for tiltag, som kan bidrage til at styrke adgangen til de internationale markeder og øge konkurrencen, herunder tiltag i forhold til fx offentlige indkøb, intellektuelle ejendomsrettigheder mv. Ligeledes er man fra dansk side positiv over for tiltag, som vurderes at fremme anvendelsen af ny teknologi og innovation, herunder standarder.

Fra dansk side lægges vægt på, at den europæiske erhvervs-, energi- og klimapolitik er sammenhængende, og man kan derfor tilslutte sig det nye fokus på bæredygtig industri- og erhvervsudvikling som led i at opfylde målsætningerne for klima og energi vedtaget på Det Europæiske Råd i marts og Lissabon-målsætningerne om vækst og beskæftigelse. Det nye fokus er udtryk for en balanceret tilgang, der kombinerer et stærkt fokus på EU's konkurrenceevne og behovet for at udvikle nye energieffektive teknologier, produkter og services. Fra dansk side lægges vægt på, at der fortsat arbejdes for at opbygge et dynamisk indre marked, herunder et indre marked for energi.

For så vidt angår strukturforandringer, er man fra dansk side enig i, at en af de mere markante forandringer i de senere år har været udviklingen i retning af en større servicesektor og en øget interaktion mellem industri og service. Fra dansk side finder man det derfor positivt, at Kommissionen fremover vil fokusere på koblingen mellem fremstillings- og serviceerhverv og vil gennemføre en detaljeret screening af serviceerhvervenes konkurrencevilkår.

Fra dansk side lægges endvidere vægt på at fremme innovation og vækst i EU gennem stadige forbedringer af rammevilkårene for alle sektorer og typer af virksomheder. Derfor finder vi det også væsentligt, at man for så vidt angår de sektorspecifikke initiativer er opmærksom på, at de ikke fører til et pres for særlige indsatser, der skævvrider konkurrencen mellem erhvervene og mellem virksomhederne. Endvidere er det væsentligt, at de sektorspecifikke initiativer, i overensstemmelse med Lissabon målsætningerne, ikke fører til øget brug af statsstøtte.

Endelig kan man fra dansk side støtte det fortsatte fokus på administrative lettelser for virksomhederne.

B) Linjen i strategiudspillet fra EU-Kommissionen er generelt i tråd med den danske digitaliseringsstrategi, og fokus på det privat-offentlige samarbejde, HR-investeringer, image-udvikling for IT-studierne, beskæftigelse og inklusion, samt forstærket livslang uddannelse i forhold til E-skills forekommer fornuftigt.

C) Danmark støtter op om Kommissionens arbejde med at forbedre vilkårene for især nye og mindre virksomheder. Danmark tilslutter sig endvidere Kommissionens fokus på, at vækstpotentialet blandt de nye og mindre virksomheder skal udnyttes fuldt ud. Danmark finder således, at især vækstiværksættere – i forening med en fortsat indsats for at reducere de administrative byrder – bør være den vigtigste prioritet hos Kommissionen i forhold til SMV-politikken.

I forhold til afsnittet om SMV'ernes bæredygtige vækst er Danmark enig i, at det bl.a. i lyset af fællesskabets ambitiøse klima- og energipolitiske mål er vigtigt at få SMV'erne involveret i skiftet mod bæredygtig produktion og forbrug i Europa og samtidig sikre, at SMV'ere får adgang til de fordele som dette indebærer. Danmark finder det i den forbindelse vigtigt, at Kommissionen sikrer sammenhæng og integration mellem SMV-politikken, EU's bæredygtighedsstrategi og andre relevante fællesskabs-

politikker på miljøområdet, herunder den kommende handlingsplan for bæredygtig produktion og forbrug, samt handlingsplanen for bæredygtig industripolitik.

Samtidig angives, at Kommissionen vil udarbejde et forslag til et program, som skal støtte SMV'ers integration af miljøhensyn i produktionsprocesser og produkter, herunder bedre overholdelse af eksisterende miljølovgivning, hvilket støttes fra dansk side.

D) Kommissionens oplæg er i god tråd med dansk politik, herunder dansk handelspolitik, da meddelelse ligger afstand fra en protektionistisk tilgang i forbindelse med EU's eksterne relationer. Det er vigtigt at gensidighedsbegrebet med Kommissionen meddelelse nu er blevet præciseret.

E) Da forslaget endnu ikke foreligger er det ikke muligt at indtage en dansk holdning.

8. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslagene vurderes ikke at have hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslagene A og B ventes ikke at have samfundsøkonomiske konsekvenser.

C) Ved at reducere de administrative byrder og forbedre forholdene for bl.a. nye og mindre virksomheder forventes forslaget at have positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

D og E: Det er endnu ikke muligt at vurdere de samfundsøkonomiske konsekvenser.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

A) Det følger af midtvejsevalueringen, at bestræbelserne for at reducere de administrative byrder for virksomhederne fortsættes. B) Det er endnu ikke muligt at vurdere de administrative konsekvenser for erhvervslivet. C)

Meddelelsen forventes at medføre en række positive administrative lettelser for erhvervslivet.

D og E: Det er endnu ikke muligt at vurdere de administrative konsekvenser for erhvervslivet.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

A) Industripolitik har tidligere været på dagsordenen i forbindelse med Rådsmøde (Konkurrenceevne) d. 16. maj 2007 og forelagt Europaudvalget den 21. september 2007.

B) Forslaget har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg den 21. september 2007.

C) SMV politikken har i form af meddelelse Kom (2005)551 "Moderne SMV politik for vækst og beskæftigelse" været på Folketingets Europaudvalgs dagsorden henholdsvis den 24. februar 2006, den 3. marts 2006 og den 21. september 2007.

D) Meddelelsen har ikke tidligere været forlagt for Folketingets Europaudvalg.

E) Redegørelsen har ikke tidligere være forlagt for Folketingets Europaudvalg.

2. Bedre Regulering

Resumé

Bedre regulering er på dagordenen på Konkurrenceevnerådsmødet den 22.-23. november 2007. Drøftelsen sker på baggrund af en fremskridtsrapport fra formandskabet, som bl.a. beskriver status for arbejdet med Kommissionens handlingsprogram for administrative lettelser samt konsekvensvurderinger af ny regulering. Der ventes ingen direkte påvirkning af gældende dansk ret som følge af drøftelsen.

1. Baggrund og indhold

I marts 2000 pålagde Det Europæiske Råd (DER) Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne at udarbejde en fælles EU-strategi for bedre regulering. Strategien skal ses i sammenhæng med Lissabon-strategien, hvis formål er at øge vækst og beskæftigelse i EU. I 2002 offentliggjorde Kommissionen en handlingsplan for bedre regulering, og som led i gennemførelsen heraf vedtog Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet i 2003 en interinstitutionel aftale om bedre regulering.

I januar 2004 udarbejdede EU-formandskabslandene Irland, Nederlandene, Luxembourg og Storbritannien et ”fælles initiativpapir om reform af reguleringen”. Papiret blev i december 2004 udvidet og opdateret således, at nu også Østrig og Finland står bag initiativet. Blandt initiativerne er bl.a. konsekvensvurderinger, regelforenkling og en fælles metode til måling af de administrative byrder.

På ECOFIN i oktober 2004 blev det besluttet, at der skulle udvikles en fælles metode til at måle de administrative byrder i EU. På dansk foranledning blev det endvidere besluttet, at det skal overvejes at fastsætte kvantitative mål for reduktion af de administrative byrder.

Kommissionen iværksatte i april 2005 en række pilotprojekter med henblik på at teste anvendeligheden af en fælles målemetode. Den 20. oktober 2005 præsenterede Kommissionen en meddelelse om en fælles metode (baseret på den såkaldte Standard Cost Model) til måling af de administrative byrder i EU.

Det Europæiske Råd (DER) hilste i december 2005 arbejdet med bedre regulering velkommen, og på DER i marts 2006 opfordrede Rådet atter Kommissionen til at anvende den fælles metode til måling af administrative byrder og til at undersøge mulighederne for fastsættelse af kvantitative mål for reduktionen af de administrative byrder i specifikke sektorer. Kommissionen blev endelig opfordret til at aflægge rapport til Rådet om fremskridt inden udgangen af 2006.

Kommissionen udsendte i november 2006 en meddelelse om strategisk gennemgang af initiativet om bedre regulering samt to arbejdsrapporter om henholdsvis administrative byrder og regelforenkling. Her foreslår Kommissionen blandt andet en fælles målemetode til at opgøre de administrative byrder, et reduktionsmål på 25 pct. for administrative byrder i EU og etableringen af en særlig enhed til at kvalitetssikre Kommissionens konsekvensvurderinger. Endelig indstiller Kommissionen, at DER tilslutter sig en liste over prioriterede indsatsområder samt en liste over såkaldte ”fast track” forenklingforslag dvs. forenklingforslag, der med relativt simple tiltag vil kunne reducere virksomhedernes administrative byrder inden for en kort tidshorisont. Begge lister indgik i det handlingsprogram, som Kommissionen vedtog den 24. januar 2007.

Det Europæiske Råd (DER) hilste på forårstopmødet i marts 2007 Kommissionens handlingsprogram velkommen og tilsluttede sig målsætningen om at reducere de administrative byrder, der stammer fra EU-regulering med 25 pct. inden 2012. Samtidig opfordrede DER medlemslandene til at fastsætte tilsvarende ambitiøse mål på nationalt niveau. DER tilsluttede sig desuden målingerne af de administrative byrder inden for de udvalgte

prioritetsområder samt indsatsen over for ”fast track” forenklingforslagene. I den forbindelse opfordrede DER Rådet og Parlamentet til at prioritere disse forenklingforslag med henblik på at de kunne blive vedtaget hurtigst muligt i løbet af 2007.

Formandskabets fremskridtsrapport forventes at beskrive status for arbejdet med administrative lettelser, konsekvensvurderinger og regelforenkling. I forlængelse af 25 pct. målsætningen og Rådets opfordring til, at medlemslandene opstiller tilsvarende mål på nationalt niveau, understreges det, at man i den forbindelse også bør sikre, at SMV'er og nystartede virksomheders forhold tages i betragtning.

Fremskridtsrapporten forventes at beskrive Kommissionens indsats for at måle og forenkle de 13 prioriterede områder. Dette arbejde er påbegyndt medio 2007 og forventes endeligt afsluttet ultimo 2008.

Desuden forventes fremskridtsrapporten at nævne den meddelelse, Kommissionen udsendte i juli 2007 om forslag til forenkling af selskabsretten.

Det forventes, at formandskabet vil gøre status for antallet af vedtagne fast track forslag, herunder at Kommissionen vil præsentere en ny liste af forslag i begyndelsen af 2008 i forbindelse med den planlagte strategiske meddelelse om bedre regulering.

Formandskabet forventes derudover at nævne, at Kommissionen har etableret en uafhængig gruppe af interessenter, der skal støtte Kommissionen med implementeringen af handlingsprogrammet. I den forbindelse har Kommissionen samtidig oprettet en hjemmeside, hvor interessenter kan indsende forslag og kommentarer til forenklingindsatsen.

Det forventes ligeledes, at formandskabet vil anføre, hvilke medlemslande der har sat nationale reduktionsmål.

Fremskridtsrapporten forventes at gøre status for arbejdet med konsekvensvurderinger, herunder antallet af lovforslag og andre større Kommissionsinitiativer, der er blevet fulgt af en konsekvensvurdering. Samtidig nævnes antallet af konsekvensvurderinger, som Impact Assessment Boardet (IAB) har gennemgået og givet kommentarer til. Det forventes endvidere, at Formandskabet vil lægge op til, at Kommissionen følger anbefalingerne fra den evaluering, der er blevet udarbejdet af det eksisterende konsekvensvurderingssystem. Det drejer sig primært om at forbedre kvaliteten af konsekvensvurderingerne, særligt i forhold til anvendelsesområde for vurderingerne, høringsprocesserne, grundigere vurdering af administrative byrder, kvantificering, SMV'ers særlige vilkår og for EU institutionernes samarbejde. Formandskabet forventes i den forbindelse at bemærke, at Parlamentet har opfordret Kommissionen til at inkorporere en "indre markeds test" i arbejdet for bedre regulering for at sikre, at der bliver taget hensyn til det indre markeds fire grundprincipper sammen med andre aspekter så som bæredygtighed og beskæftigelse.

Endelig forventes det, at fremskridtsrapporten vil gøre status over antallet af forenklingsinitiativer i Kommissionens arbejdsprogram for 2008 samt antallet af nye initiativer, der skal styrke det rullende forenklingsprogram.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om fremskridtsrapporten.

3. Nærhedsprincippet

Ikke relevant.

4. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

5. Høring

Ikke relevant.

6. Andre landes holdninger

Rådet støtter generelt arbejdet med bedre regulering i EU, og der forventes ikke nævneværdige problemer under drøftelsen af fremskridtsrapporten.

7. Foreløbig dansk holdning

Danmark støtter aktivt arbejdet med bedre regulering i EU og kan tage formandskabets fremskridtsrapport til efterretning. Arbejdet med bedre regulering i EU ligger i naturlig forlængelse af indsatsen for regelforenklings og administrative lettelser i Danmark.

Danmark støtter, at bedre regulering sker ud fra en balanceret og integreret tilgang, som ikke sænker miljøbeskyttelsesniveauet, forbrugerbeskyttelsen eller sundhedsstandarder. Danmark ser endvidere bedre regulering som en mulighed for også at kunne forbedre beskyttelsesniveauet.

8. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Fremskridtsrapporten ventes ikke at få direkte lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser for Danmark. Gennemførelsen af konkrete regelforenklinger i EU kan medføre både lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser for Danmark, men konsekvenserne skal vurderes fra sag til sag.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Fremskridtsrapporten medfører ingen direkte samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark. Administrative lettelser for virksomheder og derigennem omkostningseffektive løsninger vil have positive samfundsøkonomiske konsekvenser for Danmark.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Fremskridtsrapporten medfører ingen administrative konsekvenser for erhvervslivet. Et væsentligt formål med at gennemføre konkrete regelforenklinger i EU er at reducere europæiske virksomheders administrative byrder.

11. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

Bedre regulering har siden 2001 været forelagt Folketingets Europaudvalg, forud for rådsmødet (Konkurrenceevne) den 4. december 2006 til orientering, forud for rådsmødet (ECOFIN) den 30. januar 2007 til orientering, forud for rådsmødet (Konkurrenceevne) den 19. februar 2007 til orientering, for rådsmødet (Konkurrenceevne) den 21. maj 2007 til orientering samt senest forud for rådsmødet (ECOFIN) den 9. oktober 2007 til orientering.

Endelig har Kommissionens handlingsprogram været forelagt Folketingets Europaudvalg den 26. januar 2007 i forbindelse med ECOFINs behandling af Kommissionens handlingsprogram den 30. januar 2007.

3. Kommissionens meddelelse om enklere erhvervsbetingelser for selskaber inden for selskabsret, regnskabsførelse og revision KOM (2007) 394.

Resumé

Kommissionen vedtog den 10. juli 2007 meddelelsen om enklere erhvervsbetingelser for selskaber inden for selskabsret, regnskabsførelse og revision KOM (2007) 394. Disse områder er prioriterede som led i Kommissionens handlingsprogram for reduktion af de administrative byrder vedtaget den 24. januar 2007. Sagen er på dagsordenen for Konkurrenceevnerådsmødet den 22.-23. november 2007 til rådskonklusioner. Konklusionerne vil ikke have nogen direkte påvirkning af gældende dansk ret.

1. Baggrund og indhold

Kommissionen vedtog den 10. juli 2007 meddelelsen om enklere erhvervsbetingelser for selskaber inden for selskabsret, regnskabsførelse og revision KOM (2007) 394. Disse områder er prioriterede som led i Kommissionens handlingsprogram for reduktion af de administrative byrder vedtaget den 24. januar 2007. Sagen er på dagsordenen for Konkurrenceevnerådsmødet den 22.-23. november 2007 til rådskonklusioner.

Baggrunden for Kommissionens meddelelse er, at Det Europæiske Råd den 8.-9. marts 2007 understregede, at reduktion af de administrative byrder er en vigtig foranstaltning for at stimulere Europas økonomi, især på grund af dens indvirkning på små og mellemstore virksomheder - såkaldte SMV'er. Baggrunden er endvidere Kommissionens opdaterede forenklingsprogram af 14. november 2006 om bl.a. de vigtigste faktorer til måling af administrative omkostninger og reduktion af administrative byrder. Det Europæiske Råd (DER) hilste på forårstopmødet i marts 2007 Kommissionens handlingsprogram velkommen og tilsluttede sig målsætningen om at reducere de administrative byrder, der stammer fra EU-regulering med 25 pct. inden 2012.

Disse to dokumenter supplerer det handlingsprogram, som blev vedtaget den 24. januar 2007. I begge programmer understreges behovet for at skabe mærkbare økonomiske fordele. Europæisk selskabsret, regnskabsførelse og revision er udpeget som prioriterede områder som led i dette initiativ.

Foreløbige undersøgelser udført af en række medlemsstater har vist, at EU-reglerne på de pågældende områder fører særlig høje administrative omkostninger med sig. Samtidig er Kommissionen, som den bebudede i november 2006, begyndt at måle de administrative byrder inden for selskabsret og regnskabsførelse i hele EU.

Kommissionen vurderer derfor i meddelelsen, at det er absolut nødvendigt med en omfattende gennemgang af gældende EU-ret på disse områder for at sikre, at selskaberne i EU kan konkurrere mere effektivt og klare sig bedre i det stærkt konkurrenceprægede globale klima. Bl.a. fordi selskabernes større mobilitet både inden for EU og globalt kræver fleksible reaktioner på den konstante udvikling.

Så vidt angår de nationale forhold om selskabsret ser Kommissionen 2 valgmuligheder. Den første består i at se på, om der stadig er behov for at se på eksisterende direktiver eller om selskabsretten i EU skal begrænses til retsakter, der alene regulerer grænseoverskridende forhold. Den anden mulighed er at koncentrere indsatsen om konkrete forenklingstiltag for selskaberne.

For den del af EU's selskabsret som regulerer grænseoverskridende spørgsmål samt regnskabsførelse og revision mener Kommissionen, at særskilte forenklingforslag vil være det rette middel. Især med henblik på at reducere de administrative byrder for SMVerne.

Selskabsretten:

Andet, tredje, sjette og tolvte selskabsdirektiv omhandler primært nationale forhold og løser ikke grænseoverskridende problemstillinger. Den oprindelige hensigt var at skabe nye muligheder for selskaberne i det indre marked og sikre mindstebeskyttelse af aktionærer og kreditorer i EU. Da der dog ikke er tale om totalharmonisering, eksisterer der national lovgivning på disse områder, som dermed ikke skaber lige konkurrencevilkår.

Kommissionen opfordrer derfor berørte parter til at tage stilling til hel eller delvis ophævelse af:

- Reglerne om nationale fusioner og spaltninger i tredje og sjette direktiv
- Reglerne om aktieselskabers kapitalgrundlag eller kapitalvedligeholdelsessystemet i andet direktiv
- Reglerne om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar i tolvte direktiv

Derudover opfordrer Kommissionen de berørte parter til at fremsætte synspunkter om hhv. ophævelse af nogle rapporteringskrav i tredje og sjette selskabsdirektiv hhv. krav om kreditors godtgørelse af dækning ved overtagelse, forudsat at disse har ret til at se dokumenterne en måned inden overtagelsen. Derudover foreslår Kommissionen at ophæve krav om fysisk offentliggørelse af oplysninger i henhold til første selskabsdirektiv og begrænsning af formelle krav til medlemsstaterne om offentlighed vedr. filialer.

Endelig foreslår Kommissionen at bringe SE statuttens artikel 7 i overensstemmelse med EF-domstolens praksis, således at medlemsstaterne ikke længere kan stille krav om, at hovedkontoret skal ligge i samme medlemsstat som det vedtægtsmæssige hjemsted.

Hvis interessenterne ikke anser Kommissionens forslag som hensigtsmæssige, skal der redegøres for, hvorfor de gældende regler skal bevares.

Enklere regnskabsførelse og revision for SMV'er

Yderligere forenkling af regnskabsførelse og revision vil gavne SMV'er. De overordnede mål med fjerde, syvende og ottende direktiv bør fastholdes, men der er efter Kommissionens opfattelse krav, som er unødigt tunge. Der skal både ske tiltag på EU-plan og nationalt. Nationalt bør rapportering, der sker med forskellige formål, sammenlægges for at reducere de administrative byrder. Et af de midler, der peges på, er at fremme brugen af elektroniske rapporteringsformer, f.eks. XBRL.

Kommissionen opfordrer berørte parter til at fremsætte synspunkter om, Kommissionens forslag om, at fritage ”mikroselskaber” fra at udarbejde årsregnskaber (anvendelsesområdet i 4. direktiv). Dvs. selskaber med under 10 ansatte, en samlet balance på under 500.000 euro, hvilket svarer til ca. 3,7 millioner danske kr og en årlig omsætninger på under 1 mio. euro, hvilket svarer til ca. 7,5 millioner kr. En ny definition af mikroselskaber, som Kommissionen også ønsker synspunkter om.

Derudover foreslår Kommissionen, at forlænge overgangsperioden for SMVer, der overskrider tærskelværdierne, fra 2 til 5 år, inden der skal udarbejdes detaljerede regnskaber. Kommissionen foreslår endvidere at fritage små selskaber fra at skulle offentliggøre deres regnskaber samt tillade at visse mellemstore virksomheder får mulighed for at bliver undtaget såvel som små selskaber, fx selskaber uden nævneværdige eksterne brugere samt med ubegrænset ansvar. Kommissionen foreslår endvidere at forenkle procedurerne for ændring af tærskelværdierne.

Derudover opfordrer Kommissionen medlemsstaterne til at udnytte fuldt ud, at Kommissionen i fjerde direktivs artikel 57 tillader, at visse datterselskaber af koncerner ikke skal offentliggøre regnskaber fuldt ud.

Endelig foreslår Kommissionen at afskaffe kravet om konsoliderede regnskaber for personlige holdingselskaber samt kravet om oplysninger om ud-

skudte skatter samt krav om forklaring af beløb under ”etableringsomkostninger” samt kravet om at opstille nettoomsætning fordelt på aktiviteter og geografisk markeder.

Hvis interessenterne ikke anser Kommissionens forslag som hensigtsmæssige, skal der redegøres for, hvorfor de gældende regler skal bevares.

Næste skridt

Kommissionen har i meddelelsen bedt medlemsstaterne, Europa-Parlamentet samt andre berørte parter om senest medio oktober at fremsætte deres synspunkter i forslaget til meddelelsen. I forlængelser heraf vil Kommissionen gennemføre konsekvensanalyser under hensyn til de igangværende målinger af de administrative omkostninger. Alt efter udfaldet vil Kommissionen primo 2008 præsentere konkrete lovgivningsforslag som opfølgning på meddelelsen.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig om meddelelsen.

3. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant, da der er tale om en meddelelse.

4. Gældende dansk ret

De forhold, som Kommissionen berører i meddelelsen, er i Danmark reguleret i aktieselskabsloven, lov om det europæiske selskab, anpartsselskabsloven, årsregnskabsloven samt lov om statsautoriserede og registrerede revisorer.

5. Høring

Meddelelsen er sendt i høring i specialudvalget for etablering og tjenesteydelser med frist den 27. august 2007.

Der er modtaget høringssvar fra følgende parter:

Dansk Industri (DI) støtter ophævelse af 3. og 6. direktiv, og støtter forslaget om at forenkle 2. direktiv samt forslagene i bilag 3 bl.a. vedr. 11. direktiv. DI mener, det skal være muligt for alle virksomheder at benytte IFRS standarder og at det bør reguleres i en forordning. DI støtter fritagelsen af mikroselskaber fra regnskabskravene og kan støtte de forslåede tærskler, som dog bør være højere, hvad angår balance og omsætning. DI ser gerne, at flere virksomheder sikres muligheden for en enklere rapportering, hvor regnskabsstatistik, skatteregnskab og finansielt regnskab kan udarbejdes samlet. DI gør opmærksom på, at statistikkravene i regnskabsstatistikken også bør forenkles. DI støtter generelt forslagene i bilag 4. Endelig foreslår DI, at artikel 57 i fjerde direktiv suppleres med en bestemmelse, hvorefter datterselskaber kan aflægge regnskab efter en lavere regnskabsklasse, dvs. i Danmark efter regnskabsklasse B, når datterselskabet indgår i et koncernregnskab.

Rederiforenklingen støtter, at 3, 6. og 11. direktiv forenkles, men ikke at de ophæves. Rederiforeningen støtter således forslag til forenkling i bilag 2 og 3. Derudover støtter rederiforeningen samtlige forslag i bilag 4.

Dansk Aktionærforening kan tilslutte sig princippet om at forenkle og modernisere erhvervsbetingelserne for selskaber, men vi lægger vægt på, at forenkling ikke sker på unødigt bekostning af borgerne og disses forventninger til rettigheder og pligter i forhold til selskaber.

Dansk Erhverv støtter forenklingsforslagene vedr. 3. og 6. direktiv, men mener, at der udtalt er behov for at analysere og vurdere opretholdelsen af de øvrige deltaljerede regulering i direktiverne, idet reglerne om fusion og spaltning med fordel kan begrænses til grænseoverskridende forhold. Dansk Erhverv kan ikke tilslutte sig undtagelsen af mikroselskaber fra regnskabs og revisionspligten. Bl.a. pga. af, at den ikke vil have reel effekt, da virksomhederne stadig skal udarbejde skatteregnskab, og da let-

telsen af revisionspligten i Danmark endnu ikke har haft nogen effekt. DE kan heller ikke tilslutte sig forslaget om at forlænge vurderingsperioden fra 2-5 år.

XBRL anbefaler, at Kommissionen sætter en deadline for virksomhedernes brug af fælles taksonomi, da det vil lette virksomhedernes indberetningspligter. XBRL støtter ikke, at offentliggørelse fjernes samt at der indføres mikroselskaber.

Finansrådet støtter Kommissionens foreslåede forenkling af den selskabsretlige del, og det Finansrådets opfattelse, at det centrale ved udformning af fremtidig EU-regulering på det selskabsretlige område skal ske med en sådan fleksibilitet, at de kan implementeres proportionalt i medlemsstaterne. I de fleste tilfælde vil en principorienteret regulering være det mest hensigtsmæssige udgangspunkt, men i sidste ende må det bero på en individuel vurdering fra emne til emne. Finansrådet støtter ikke indførelsen af mikroselskaber mhp. fritagelse fra regnskabsaflæggelse, da bankerne har behov for offentliggjorte regnskaber på alle SMV-kunder (uanset størrelse) og de krav, der stilles til klasse B virksomheder, er minimums-krav i denne sammenhæng. Herudover er der et ønske om offentliggørelse af omsætningstal.

FRR mener ikke, at reguleringen alene skal vedrøre grænseoverskridende forhold. FRR tilslutter sig valgmulighed 2, som er ikke at ophæve direktiver, men se på forenklinger. Forenklingsforslag bør dog alene gennemføres i den udstrækning, at kreditorbeskyttelsen ikke udvandes. Derudover kan FRR tilslutte sig forslag til supplerende forenklinger af 1. og 11. selskabsdirektiv samt SE-statutten. FRR kan ikke tilslutte sig nogen af forslagene i bilag 4. FRR mener, at det er vigtigt at virksomheder i vækst afrapportere til omverdenen. Derimod mener FRR, at selskaber, der igen er blevet små virksomheder, kan rapportere efter krav allerede efter den 1-årsperiode, som Kommissionen foreslår, idet rapporteringskravene hurtigere vil svare til den størrelse selskaberne har.

FSR mener ikke, at reguleringen alene skal vedrører grænseoverskridende forhold. FSR tilslutter sig valgmulighed 2, som er ikke at ophæve direktiver, men se på forenklinger. FSR kan også delvist støtte de konkrete forenklingsforslag i bilag 2. FSR mener dog, at kravene om, at ledelsen skal udarbejde en skriftlig beretning/redegørelse om fusions- eller spaltningsplanen, at der skal udarbejdes en beretning fra en uafhængig sagkyndig, og at der eventuelt skal udarbejdes en mellembalance, er berettigede under hensyntagen til de interessegrupper, der kan blive berørt af en fusion eller spaltning.

Derudover kan FSR tilslutte sig forslag til supplerende forenklinger af 1. og 11. selskabsdirektiv samt SE-statutten. FSR kan ikke tilslutte sig nogen af forslagene i bilag 4, bortset fra FSR ikke ser noget problem i at afskaffe kravet om, at små selskaber skal forklare ”etableringsomkostninger” eller opdele nettoomsætningen på aktiviteter og geografiske markeder, da det ikke er af afgørende betydning for selskaber i denne størrelse.

FSR mener, at hvis kravet om at aflægge et årsregnskab fjernes, vil det medføre, at den administrative belastning blot flyttes fra årsregnskab til skatteregnskab for disse mindre virksomheder. De grænser, Kommissionen foreslår, er ifølge FSR for høje. Det vil i givet fald medføre, at en meget stor del af de danske selskaber vil blive defineret som ”mikroselskaber” og ifølge EU-Kommissionens overvejelser derfor fritaget for revision og offentliggørelse af deres regnskab.

FSR kan heller ikke støtte forslaget om at forlænge ”overgangsperioden” fra 2 år til 5 år for virksomheder. En 5-årig periode er – med de hastige ændringer, som i dag kendetegner erhvervslivet – alt for lang for de interessegrupper, der har behov for aktuel information om virksomhedens økonomiske forhold ud fra virksomhedens aktuelle størrelse.

FSR kan navnlig ikke støtte, at små selskaber eller ”mikroselskaber” fritages fra kravene om offentliggørelse af årsregnskab eller årsrapport. Mange interessenter har behov for pålidelig regnskabsinformation, og omkostningerne ved at have fælles krav om regnskabsaflæggelse er, efter FSRs vurdering, mindre end de omkostninger, som samhandelspartnere og samfundet ville påføres ved selv at skulle indhente/kræve denne information.

OMX har meddelt, at de ikke har bemærkninger til meddelelsen.

6. Andre landes holdninger

Rådet støtter generelt arbejdet med bedre regulering i EU, og der forventes ikke nævneværdige problemer med rådskonklusionerne.

7. Foreløbig dansk holdning

Bedre regulering i EU ligger i naturlig forlængelse af indsatsen for regelforenkling og administrative lettelser i Danmark.

Fra dansk side støttes Kommissionens intention om at skabe bred debat med alle berørte parter om, hvordan der på områderne inden for selskabsret, regnskab og revision bør reguleres – ikke mindst intentionen om at drøfte, hvilke forhold der mest naturligt reguleres i EU, og hvilke mest naturligt nationalt. Danmark støtter, at bedre regulering sker ud fra en balanceret og integreret tilgang. Det indebærer bl.a., at forenklingsinitiativer understøtter et velfungerende indre marked, og tager hensyn til beskyttelse af selskabernes aftaleparter, kreditorer og offentlige interessenter.

8. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Meddelelsen i sig selv har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Hvis meddelelsen udmøntes i konkrete initiativer fra Kommissionen kan det medføre lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser, men konsekvenserne skal vurderes fra sag til sag.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Meddelelsen har i sig selv ingen samfundsøkonomiske konsekvenser. En udmøntning af meddelelsen i konkrete initiativer må dog vurderes at kunne få positive samfundsøkonomiske konsekvenser, som følge af de enklere erhvervsbetingelser, som det kan for selskaber inden for selskabsret, regnskabsførelsen og revision.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Meddelelsen medfører ingen direkte administrative konsekvenser for erhvervslivet. En konkret udmøntning af meddelelsen i forslag til forenklinger i EU må forventes at reducere europæiske virksomheders administrative byrder væsentligt.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Grundnotat blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 15. august 2007.

4. Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende forbedring af patentsystemet i Europa - KOM(2007) 165 ("Patentmeddelelsen")

Resumé

Kommissionens meddelelse indeholder en strategi til forbedring af det europæiske patentsystem og herunder etablering af en fælles europæisk patentdomstol. Kommissionens meddelelse har i sig selv ingen lovgivningsmæssige konsekvenser, men såfremt de foreslåede initiativer senere realiseres, vil det kræve en ændring af patentloven og eventuelt retsplejeloven. En fremtidig dansk tilslutning til oprettelsen af en fælles europæisk patentdomstol vil formentlig kræve anvendelse af proceduren i Grundlovens § 20. **Meddelelsen har endnu ikke været behandlet i Rådet (Konkurrenceevne).**

1. Baggrund og indhold

1.1 Baggrund

Kommissionen offentliggjorde den 3. april 2007 en meddelelse om forbedring af patentsystemet i Europa – KOM(2007) 165. Dansk version af meddelelsen forelå den 7. maj 2007.

Spørgsmål om hjemmel og beslutningsprocedure er ikke relevant i denne sammenhæng, da sagen angår en meddelelse.

Meddelelsen forventes behandlet på Rådsmødet den 22.-23. november 2007.

Et patent er en kontrakt mellem opfinderen og samfundet. Opfinderen får eneret til at udnytte sin opfindelse i en begrænset periode, mens samfundet til gengæld får fuld oplysning om opfindelsen, der således kan bidrage til en fortsat teknisk udvikling. En opfindelse kan kun patenteres, hvis den er ny og adskiller sig væsentligt fra, hvad der er kendt i forvejen.

Patenter er vigtige for samfundsøkonomien. Det skyldes for det første, at virksomhederne investerer mere i forskning og udvikling, når innovationer kan beskyttes. For det andet øger patenter vidensspredningen i forbindelse med offentliggørelse af patentet. Derved kan andre lade sig inspirere og bygge videre på eksisterende opfindelser.

Det nuværende europæiske patentsystem

Patentbeskyttelse i Danmark kan i dag opnås gennem indlevering af enten 1) en dansk patentansøgning, 2) en europæisk patentansøgning eller 3) en international patentansøgning. Ønskes der patentbeskyttelse i flere europæiske lande, kan dette opnås ved indlevering af én enkelt ansøgning til Den Europæiske Patentorganisation (EPO). EPO er en international organisation med 32 medlemsstater. Europæiske patentansøgninger behandles centralt af EPO, som kan udstede ”europæisk patent”. Det europæiske patent får dog først retsvirkning i de enkelte lande, når det meddelte patent er oversat til de nationale sprog i samtlige de lande, hvor patent ønskes. Patentet overgår herefter til at blive nationalt patent i de enkelte lande. Omkostningerne til oversættelse er en betydelig medvirkende faktor, til at et europæisk patent, der dækker for eksempel 13 europæiske lande, koster 11 gange så meget som et tilsvarende amerikansk patent. **På denne baggrund indgik en række europæiske lande herunder Danmark i år 2000 den såkaldte London-aftalen, der begrænser kravet om oversættelse. London-aftalen vil træde i kraft i første halvdel af 2008 og betyde en væsentlig besparelse for danske virksomheder.**

Det nuværende europæiske håndhævelsessystem på patentområdet

Spørgsmål om gyldigheden af europæiske patenter kan i dag kun afgøres ved de nationale domstole i de enkelte lande, hvor patent er udstedt. Det betyder, at det er nødvendigt at anlægge retssag i alle de lande, hvor spørgsmålet om gyldigheden af et europæisk patent skal afgøres. Det kan derfor være særdeles dyrt og vanskeligt, både for patenthaver og dennes modpart, at få klarhed over retsstillingen. Samtidig er der risiko for, at sagerne kan få forskelligt udfald i de enkelte lande.

Små- og mellemstore virksomheders patentaktivitet

Små- og mellemstore virksomheder forsker, udvikler og patenterer relativt mindre end store virksomheder. Det skyldes blandt andet, at omkostningerne ved patentering og efterfølgende håndhævelse er for høje til, at små og mellemstore virksomheder, der ikke har et solidt kapitalgrundlag, kan finansiere omkostningerne. For at få mere forskning og udvikling i små og mellemstore virksomheder er det derfor nødvendigt, at omkostningerne reduceres.

1.2 Indhold

Kommissionens meddelelse adresserer de ovenfor beskrevne udfordringer for det europæiske patentsystem. Kommissionen anfører, at patentområdet er afgørende for innovationen. Det er derfor, i en konkurrenceorienteret og globaliseret økonomi, uholdbart for EU at tabe terræn på dette område. Kommissionen iværksatte på denne baggrund en høringsproces i 2006 med det formål at afklare brugernes ønsker til fremtidens europæiske patentsystem. Kommissionens meddelelse følger op på de modtagne høringssvar, og Kommissionen foreslår en række tiltag, der skal forbedre det europæiske patentsystem og bringe forhandlingerne om patentsystemet ud af det nuværende dødvande.

Fælles europæisk patentdomstol

Det centrale punkt i meddelelsen er etablering af en fælles europæisk patentdomstol, der kan nedbringe omkostningerne ved førelse af retssager om patenter i Europa.

Kommissionen fremsatte allerede i august 2000 forslag om etablering af et EF-patentsystem. Det er en integreret del af denne løsningsmodel, at der samtidig oprettes en fælles europæisk patentdomstol, som er enekompetent til at afgøre sager om krænkelse og gyldighed af EF-patenter. Patentdomstolen er tænkt oprettet i EF-domstolens regi. Indførelse af EF-patentet med en tilhørende patentdomstol, kræver anvendelse af proceduren i Grundlovens § 20.

Parallelt med forhandlingerne om EF-patentet, og den tilhørende patentdomstol, har de 32 medlemslande af Den Europæiske Patentkonvention (EPK) drøftet muligheden for etablering af en fælles europæisk patentdomstol udenfor EU-regi i form af en European Patent Litigation Agreement (EPLA).

EPLA-løsningen vil indebære oprettelse af en ny international organisation, ”The European Patent Judiciary”, der skal behandle sager om gyldighed og krænkelse af europæiske patenter. Patentdomstolen vil bestå af en førsteinstans-domstol og en central appeldomstol. EPLA-modellen åbner mulighed for at oprette regionale kamre af førsteinstans-domstolen i de enkelte medlemsstater, herunder i Danmark. EPLA-modellen indebærer afgivelse af dømmende beføjelser til ”The European Patent Judiciary”. En eventuel dansk deltagelse i EPLA vil derfor efter al sandsynlighed kræve anvendelse af proceduren i Grundlovens § 20.

Frankrig har i efteråret 2006 fremsat et selvstændigt forslag, hvorefter EF-domstolen, ved en selvstændig international aftale mellem EU-landene, tillægges kompetence til at dømme i sager om europæiske patenter.

Kommissionen foreslår i meddelelsen, at der findes en mellemløsning mellem de ovennævnte modeller. Kommissionen foreslår således, at der etableres en fælles patentdomstol i EU-regi, der i opbygningen er stærkt inspireret af EPLA-modellen. Domstolen skal have kompetence til at behandle sager om europæiske patenter (dvs. nationale patenter med europæisk baggrund, jfr. afsnittet ovenfor øverst på side 2 om det nuværende europæiske patentsystem) og eventuelle fremtidige EF-patenter. De nationale domstole skal fortsat have kompetence til at dømme i sager vedrørende de patenter, som hele vejen har benyttet den nationale rute.

Domstolen skal bestå af en decentral førsteinstans-domstol med lokale kamre, som benytter sig af lokale ressourcer. Andeninstans-domstolen skal derimod være en central appeldomstol. Domstolen skal anvende dommere med juridiske kompetencer og dommere med tekniske kompetencer. Patentdomstolen vil være bundet af EF-domstolens fortolkninger af EU-retten.

Kvalitet og effektivitet i det europæiske patentsystem

Kommissionen anfører, at et patentsystem, der leverer afgørelser af høj kvalitet, er afgørende, hvis man skal undgå, at patenter af dårlig kvalitet anvendes til at hæmme konkurrence og innovation. Brugere af det europæiske patentsystem har på linje hermed understreget behovet for en grundig behandling af patentansøgninger og herunder en stram fortolkning af patenterbarhedskriteriet.

Efterspørgslen efter patenter er stigende. I lyset heraf er det nødvendigt at effektivisere patentsagsbehandlingen i Europa. Såfremt effektiviteten skal højnes, er det afgørende, at de europæiske patentkontorer samarbejder og udnytter det arbejde, som andre kontorer allerede har udført i relation til ansøgninger om samme patent.

Særlige initiativer til fordel for små- og mellemstore virksomheder

Kommissionen anfører, at små- og mellemstore virksomheder anvender patentsystemet mindre end store virksomheder blandt andet på grund af manglende kendskab til systemet. Kommissionen stiller derfor i udsigt, at der skal ses nærmere på, hvorledes det generelle oplysningsniveau for små- og mellemstore virksomheder kan forøges. Endvidere skal der udvikles nye former for vejledning, der er målrettet mod disse virksomheders særlige behov.

Håndhævelse af patentrettigheder

Udover etablering af en fælles europæisk patentdomstol agter Kommissionen at undersøge mulighederne for øget brug af mediation, voldgift og andre alternative konfliktløsningsmodeller.

I relation til håndhævelse af immaterielle rettigheder i international sammenhæng finder Kommissionen, at der er behov for yderligere at intensivere dialogen med EU's handelspartnere med henblik på at bekæmpe piratkopiering.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentets holdning foreligger endnu ikke. **Meddelelsen vil blive behandlet i Parlamentets Retsudvalg. Det vides endnu ikke, hvornår meddelelsen sættes på udvalgets dagsorden.**

3. Nærhedsprincippet

Formålet med Kommissionens forslag vedrørende en fælles patentdomstol er at fjerne de store ulemper, som er til stede i det nuværende europæiske patentdomstolssystem. Det vurderes ikke, at disse ulemper kan fjernes gennem nationale eller lokale tiltag. Det vurderes derfor, at Kommissionens meddelelse er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

4. Gældende dansk ret

Den gældende lovgivning om patenter findes i lovbekendtgørelse nr. 1136 af 16. november 2004 som ændret ved lov nr. 1430 af 21. december 2005, lov nr. 538 af 8. juni 2006, lov nr. 546 af 08/06/2006 og lov nr. 399 af 30. april 2007. Herudover findes bekendtgørelse nr. 6 af 6. januar 2003 om patenter og supplerende beskyttelsescertifikater. Danmark har tillige ratificeret Den Europæiske Patentkonvention. **Reglerne om behandling af retssager om patenter findes i bekendtgørelse af lov om rettens pleje nr. 1001 af 5. oktober 2006 med senere ændringer.**

5. Høring

Kommissionens meddelelse har været sendt i høring i følgende virksomheder og organisationer med frist til svar den 11. maj 2007:

92-Gruppen, Activinova, Advokatrådet, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Bech-Bruun Advokatfirma, Bioteknologisk Institut, Budde, Schou & Ostfeld A/S, Chas. Hude A/S, Chr. Hansen A/S, CBS Copenhagen Business School v/ Thomas Riis, Coop Danmark A/S, Dansk Erhverv, Dansk Opfinderforening (DaFFO), DAKO A/S, Danfoss A/S, Danisco A/S, Danmarks Fødevare Forskning, Danmarks Jordbrugsforskning, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Design Center, Dansk Forening for Industriens Patent- og Varemærkespecialister, Dansk Forening til Bekæmpelse af Produktpirateri v/adv. Sture Rygaard, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Dansk Patent- og Varemærkekonsulentforening af 1953, De Danske Patentagenters Forening, Dumex-Alpha A/S, Durascan Medical Products A/S, Elektronikindustrien, Emballage- og Transportinstituttet, Emballageindustrien, F.L. Smidth & Co. A/S, Ferring A/S, Ferrosan A/S, Fødevareindustrien, Foreningen af Bioteknologiske Industrier i Danmark, Foreningen Industriel Retsbeskyttelse, GN Danavox A/S, H. Lundbeck A/S, Haldor Topsøe A/S, Håndværksrådet, Handelshøjskolen i Århus v/Tine Sommer, Hans Harding ApS, Heiden A/S, Hexal A/S, Høiberg ApS, HTS Interesseorganisationen, Ingeniørforbundet i Danmark, Ingeniørforeningen i Danmark, Internationalt Patentbureau A/S, Johan Schlüter advokatfirma, Københavns Universitet v/Professor, dr.jur. Jens Schovsbo, Den Kgl. Veterinær og landbohøjskole, Landbrugsrådet, Landsforeningen til fremme af opfinders rettigheder, Larsen & Birkeholm A/S, LEGO Holding A/S, LEGO Juris A/S, LIF Lægemiddelindustriforeningen, LK A/S, Løvens Kemiske Fabrik, Magnus Jensens Eftf., Man B&W Diesel A/S, NeuroSearch A/S, NIRO A/S, NKT Research & Innovation A/S, Novo Nordisk A/S, Novozymes A/S, Nyco-med A/S, Ole Olsson Rådgivende Civilingeniører ApS, Opfinderforeningen.dk, Oticon A/S, Patentgruppen ApS, Patrade A/S, Plastindustrien i Danmark, Plesner, Svane, Grønberg advokatfirma, Plougmann & Vingtoft A/S, Pressalit A/S, Radio-meter Medical A/S, Rigsrevisi-

onen, Rockwool International A/S, Sandel, Løje & Wallberg, SJP Consult, Smithkline Beecham Consumer Health Care, Sø- og Handelsretten, Statens Seruminstitut, Teknologirådet, Teknologisk Institut, Uno-medical A/S, VELUX Industri A/S, Zacco Danmark A/S, Århus universitet v/ Palle Bo Madsen

De hørte parter støtter bredt den overordnede målsætning om en forbedring af det europæiske patentsystem og herunder etablering af en fælles europæisk patentdomstol. Der er generelt fleksibilitet med hensyn til valget af løsningsmodel for den fælles domstol. De hørte parter støtter generelt de i meddelelsen foreslåede tiltag vedrørende:

- kvalitet og effektivitet i patentsystemet
- særlig støtte til små- og mellemstore virksomheder
- håndhævelse af patentrettigheder

Dansk Forening for Industriens Patent- og Varemærkespecialister, Lægemiddelindustriforeningen og Professor dr. jur. Jens Schovsbo ser etablering af et EF-patentsystem som det primære mål i relation til forbedring af det europæiske patentsystem.

Foreningen Industriel Retsbeskyttelse, Dansk Industri, Patentagentforeningen og Dansk Forening for Industriens Patent- og Varemærkespecialister støtter den af Kommissionen foreslåede kompromismodel vedrørende etablering af en europæisk patentdomstol.

Advokatrådet, Patentagentforeningen og Foreningen Industriel Retsbeskyttelse finder i relation til en kommende europæisk patentdomstol:

- at der bør være mindst et førsteinstanskammer i hvert medlemsland
- at sagsøgte bør stævnes ved førsteinstanskammeret i sit hjemland, og at domstolen skal besættes med nationale dommere
- at sagen i første instans skal føres på domicillandets sprog

- at sager om grænseoverskridende fagedforbud skal føres ved søgtes hjemting

Patentagentforeningen finder videre, at nationale domstole skal varetage funktionen som førsteinstans-domstole, for Danmarks vedkommende Sø- og Handelsretten.

Dansk Forening for Industriens Patent- og Varemærkespecialister finder, at der kun bør oprettes førsteinstanskamre i et begrænset antal lande.

Dansk Industri lægger vægt på, at der sker en begrænsning af antallet af processprog, og at domstolen kan gøre brug af tekniske dommere. Dansk Erhverv ønsker generelt en reduktion i antallet af sprog, hvortil EF-patenter skal oversættes.

Sagen har været forelagt for EU-specialudvalg for konkurrenceevne og vækst den 23. maj 2007.

6. Andre landes holdninger

Forhandlingerne om EF-patentet og den tilhørende domstolsordning har været fastlåst siden 2004 på grund af uenighed om, i hvilket omfang EF-patenter skal oversættes til EU-landenes nationale sprog.

Der har indtil nu været afholdt fem møder om Kommissionens patentmeddelelse i Rådets arbejdsgruppe for immaterialret (patenter). Medlemslandene er generelt positive overfor meddelelsens indhold.

Kommissionens forslag skitserer en overordnet ramme for en europæisk patentdomstol. Medlemsstaterne har under møderne tilkendegivet forskellige syn på, hvordan de nærmere rammer bør konstrueres. En række sydeuropæiske lande har tilkendegivet, at en europæisk patentdomstol bør være inspireret af det ovennævnte franske forslag, der er baseret på EF-domstolen. De nordeuropæiske lande har

derimod generelt ytret ønske om, at en fælles domstol skal bygge på EPLA-modellen.

7. Foreløbig dansk holdning

Under det nuværende europæiske patent domstolssystem skal der anlægges retssag ved de nationale domstole i alle de lande, hvor et patent ønskes kendt ugyldigt. Hvis initiativerne i Kommissionens meddelelse realiseres, vil patentrettigheder baseret på europæiske patenter og fremtidige EF-patenter kunne håndhæves eller kendes ugyldige i hele Europa ved at føre retssag for én fælles europæisk patentdomstol. Forslaget vil derfor gøre det nemmere og billigere for danske virksomheder at anvende patentsystemet i Europa. Dette vil især være til gavn for små- og mellemstore virksomheder.

Danmark er på denne baggrund generelt positiv overfor indholdet i Kommissionens meddelelse, og fra dansk side støtter man Kommissionens og formandskabets bestræbelser på at finde en løsning i spørgsmålet om en fælles europæisk patentdomstol.

8. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Kommissionens meddelelse har i sig selv ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Der er endnu ikke opnået enighed om rammerne for en fælles europæisk patentdomstol. Det er derfor ikke på nuværende tidspunkt muligt at vurdere, hvilke statsfinansielle konsekvenser det vil få, hvis man i Rådet når til enighed om rammerne for en løsning, som efterfølgende søges realiseret gennem fremsættelse af nye EU-retsakter.

Såfremt Kommissionens forslag om en fælles europæisk patentdomstol senere søges realiseret gennem fremsættelse af nye EU-retsakter vil implementering heraf i dansk ret kræve ændringer af patentloven og eventuelt retsplejeloven. En fremtidig dansk tilslutning til oprettelsen af en fæl-

les europæisk patentdomstol vil indebære afgivelse af dømmende beføjelser til den fælles domstol og derfor formentlig kræve anvendelse af proceduren i Grundlovens § 20.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Såfremt initiativerne i Kommissionens meddelelse realiseres, vil det blive nemmere og billigere for danske virksomheder at håndhæve deres patenter i Europa. Det vil derfor blive mere attraktivt for især små- og mellemstore danske virksomheder at patentere innovative produkter på de europæiske eksportmarkeder. En øget dansk patentaktivitet i Europa vil have positiv indflydelse på danske virksomheders indtjening og på danske eksportindtægter.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Hvis initiativerne i Kommissionens meddelelse realiseres, vil patentrettigheder baseret på europæiske patenter og fremtidige EF-patenter kunne håndhæves i hele Europa ved at føre retssag for én fælles europæisk patentdomstol. Under det nuværende system skal der anlægges retssag ved de nationale domstole i alle de implicerede lande. Forslaget vil derfor gøre det nemmere og billigere for danske virksomheder at håndhæve deres patentrettigheder i Europa. Erhvervslivets administrative byrder vil dermed blive mindsket.

11. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Grundnotat af 21. maj 2007 er sendt til udvalget den 31. maj 2007.

5. Forslag til et direktiv fra Europa-Parlamentet og Rådet til ændring af direktiv 94/47/EF om beskyttelse af køber i forbindelse med visse aspekter ved kontrakter om brugsret til fast ejendom på time-share-basis.

Resumé

Kommissionen har den 7. juni 2007 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af forbrugerne i forbindelse med visse aspekter ved timeshare, varige ferieprodukter, videresalg og bytte. Direktivet – der indfører totalharmonisering på de områder, der er omfattet af direktivet – indebærer en væsentlig udvidelse af anvendelsesområdet i forhold til det gældende timesharedirektiv. Direktivet indeholder endvidere en række ændringer og præciseringer i forhold til det gældende direktiv, herunder en forlængelse af fristen for at træde tilbage fra en aftale omfattet af direktivet. Forslaget vurderes ikke at være i strid med nærhedsprincippet. Forslaget vurderes at have en række lovgivningsmæssige konsekvenser. Der ses ikke på nuværende tidspunkt at foreligge offentlige tilkendegivelser om de øvrige medlemsstaters holdninger til forslaget. Fra dansk side er man umiddelbart positiv over for forslaget, der vil kunne medvirke til at øge forbrugerbeskyttelsen inden for EU.

På baggrund af drøftelserne i Rådets arbejdsgruppe om forbrugerbeskyttelse har det portugisiske formandskab uarbejdet flere kompromisforslag, senest et forslag af 11. oktober 2007.

Det portugisiske formandskab har sat direktivet på dagsordenen for rådsmødet med henblik på afgivelse af en fremskridtsrapport.

1. Baggrund og indhold

1.1. Baggrund

De gældende regler på området findes i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/47/EF om beskyttelse af køber i forbindelse med visse aspekter ved kontrakter om brugsret til fast ejendom på timeshare-basis.

Kommissionen offentliggjorde i 1999 en rapport om anvendelsen af direktivet i de enkelte medlemsstater. Rapporten indeholdt en beskrivelse af medlemsstaternes gennemførelse af direktivets bestemmelser i national lovgivning, og Kommissionen fremkom på baggrund heraf med en række konklusioner og overvejelser om mulige ændringer af direktivets bestemmelser.

Rådet fremhævede i april 2000 i forbindelse med vedtagelsen af konklusioner om gennemførelsen af det gældende direktiv en række elementer, som Kommissionen kunne tage i betragtning ved en revision af direktivet.

Europa-Parlamentet henstillede ved beslutning af 4. juli 2002 til Kommissionen, at der blev truffet en række foranstaltninger med henblik på at løse forbrugernes problemer med timeshareprodukter.

Kommissionen iværksatte i begyndelsen af 2006 en omfattende høring af interesserede parter, bl.a. ved udsendelse af et spørgeskema. Kommissionen offentliggjorde endvidere i juli 2006 et høringsdokument med en beskrivelse af de vigtigste elementer i revisionen. Høringsprocessen blev afsluttet med afholdelsen af en omfattende workshop i juli 2006 med deltagelse af en række relevante aktører og medlemsstater.

Det er Kommissionens opfattelse, at høringsprocessen har bekræftet behovet for en revision af de gældende regler på området, herunder en udvidelse af direktivets anvendelsesområde.

Kommissionen har på baggrund heraf den 7. juni 2007 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om beskyttelse af forbrugerne i

forbindelse med visse aspekter ved timeshare, varige ferieprodukter, videresalg og bytte, som skal erstatte det gældende direktiv på området.

Forslaget til et nyt timesharedirektiv er fremsat under henvisning til artikel 95 i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (TEF), der giver hjemmel til at vedtage foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion.

Forslaget skal i henhold til TEF artikel 95 vedtages ved fælles beslutningstagen efter reglerne i TEF artikel 251.

Kommissionens arbejde med en revision af det gældende timesharedirektiv er baseret på en konsekvensanalyse, der ud over en generel beskrivelse af det gældende direktiv og det europæiske timesharemarked på baggrund af en analyse af de forventede konsekvenser konkluderer, at en såkaldt vertikal revision af det gældende direktiv – dvs. en særskilt revision af bestemmelserne i det eksisterende direktiv – vil sikre de bedste markedsresultater for flest af de involverede aktører.

Det portugisiske formandskab har på baggrund af drøftelserne i Rådets arbejdsgruppe om forbrugerbeskyttelse uarbejdet flere kompromisforslag, senest et forslag af 11. oktober 2007. I den følgende gennemgang af direktivforslaget er indholdet af formandskabets kompromisforslag beskrevet de steder, hvor det er relevant.

Det bemærkes, at det gældende timesharedirektiv er omfattet af Kommissionens grønbog om gennemgang af forbrugerlovgivningen (KOM (2006) 744 final). Kommissionen har imidlertid fundet, at en revision af reglerne på området er af hastende karakter, og derfor er direktivforslaget fremsat, inden Kommissionens generelle vurdering af behovet for lovgivningsinitiativer på forbrugerområdet foreligger.

1.2. Overordnet indhold

Der er siden vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/47/EF om beskyttelse af køber i forbindelse med visse aspekter ved kontrakter om brugsret til fast ejendom på timesharebasis sket en betydelig udvikling på området, og en række nye produkter, der på mange måder minder om timeshare, er kommet på markedet. Dette har medført problemer for forbrugere og visse sælgere, idet disse produkter falder uden for det gældende direktivs anvendelsesområde og dermed ikke er underlagt samme regulering.

Med henblik på at styrke forbrugerbeskyttelsen på området udvider direktivforslaget derfor direktivets anvendelsesområde, således at disse nye produkter samt videresalg og bytte af timeshareprodukter mv. fremover vil være omfattet af direktivets bestemmelser.

Forslaget indebærer endvidere, at der gennemføres en totalharmonisering af de enkelte medlemsstaters nationale lovgivninger med henblik på at styrke det indre marked. Det gældende direktiv på området indeholder alene minimumsharmonisering.

1.3. Forslagets enkelte bestemmelser

Artikel 1 og 2 - Anvendelsesområde og definitioner

Direktivforslaget indebærer en væsentlig udvidelse af anvendelsesområdet i forhold til det gældende direktiv, som alene omfatter aftaler med en varighed på mere end 3 år, der vedrører brugsret til fast ejendom på timeshare-basis, og som giver forbrugeren brugsretten i et tidsrum på mere end en uge.

Forslagets artikel 1 fastsætter således, at direktivets anvendelsesområde omfatter markedsføring, salg og videresalg af timeshare og varige ferieprodukter. Omfattet af direktivforslaget er endvidere bytte af timeshare.

I formandskabets kompromisforslag er der efter ønske fra flere medlemsstater i artikel 1 indsat en kort beskrivelse af direktivets formål.

Direktivet, der alene finder anvendelse på forbruger køb, berører ikke nationale aftaleretlige regler, der giver forbrugeren adgang til at bringe kontrakten til ophør.

Medlemsstaternes adgang til at fastsætte regler, der indebærer en højere grad af forbrugerbeskyttelse, begrænses i henhold til forslagets artikel 1, stk. 2, til bestemmelser om begyndelsestidspunktet for fortrydelsesretten, de nærmere bestemmelser om udøvelse af fortrydelsesretten samt konsekvenserne af fortrydelsesretten. På disse punkter foreslås der således ikke indført totalharmonisering.

På baggrund af drøftelser i Rådets arbejdsgruppe er der i formandskabets kompromisforslag foretaget en yderligere begrænsning i denne adgang for medlemsstaterne til at fastsætte nationale regler, idet begyndelsestidspunktet for fortrydelsesretten foreslås undergivet totalharmonisering.

Forslagets artikel 2 indeholder definitioner af en række af begreberne i direktivforslaget, herunder en ny forståelse af begrebet "timeshare" samt fastlæggelse af begreberne "varigt ferieprodukt", "videresalg" og "bytte".

Begrebet "timeshare" er defineret som en aftale af over ét års varighed, hvorved forbrugeren mod vederlag erhverver ret til at benytte et eller flere logier i mere end én periode. Begrebet "varigt ferieprodukt" er defineret som en aftale af over ét års varighed, hvorved forbrugeren mod vederlag alene eller sammen med transport eller andre tjenesteydelser primært erhverver retten til at få rabatter eller andre fordele vedrørende logi. Begrebet "videresalg" er defineret som en aftale, ifølge hvilken en erhvervsdrivende mod vederlag hjælper en forbruger med at sælge eller købe en timeshare eller et varigt ferieprodukt. Begrebet "bytte" er defineret som en aftale, hvorved en forbruger mod vederlag tilslutter sig en ordning, der giver vedkommende mulighed for at bytte sig til andet logi og/eller tidspunkt for timeshareudnyttelse.

Artikel 2 indeholder herudover en nyaffattet definition af begreberne "erhvervsdrivende" og "forbruger", der svarer til definitionerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked. Artikel 2 defi-

nerer endelig som noget nyt begrebet ”tilknyttet aftale” som en aftale, der er underordnet en anden aftale.

Der er i formandskabets reviderede udkast foretaget en række præciseringer i direktivets definitioner, herunder en nyaffattet definition af begrebet ”tilknyttet aftale” som en aftale, der er afhængig af en timesharekontrakt, en kontrakt om et varigt ferieprodukt, en byttekontrakt eller en videre salgskontrakt. Der er endvidere i direktivets artikel 2 indsat en ny definition af begrebet ”varigt medium”, der svarer til definitionen i Rådets fælles holdning af 20. september 2007 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forbrugerkreditaftaler.

Udvidelsen af direktivets anvendelsesområde, herunder den ændrede definition af begrebet timeshare, indebærer bl.a., at ikke kun aftaler om logi i fast ejendom, men også på krydstogtskibe eller flodbåde, samt produkter som feriekubber med rabatter fremover vil være omfattet af direktivets bestemmelser.

Det er i en præambel i formandskabets kompromisforslag præciseret, at flerårige reservationer af et hotelværelse og almindelige lejekontrakter ikke vil være omfattet af direktivets bestemmelser, selvom der er foretaget forudbetaling og kontrakterne er af mere end et års varighed.

Artikel 3 – Oplysning forud for indgåelse af aftalen og reklame

Forslagets artikel 3 indeholder i overensstemmelse med det gældende direktiv en bestemmelse om, at sælger – ud over en generel beskrivelse af produktet - skriftligt skal forsyne enhver forbruger, der anmoder herom, med en række oplysninger som følger af direktivets bilag I, III, IV og V, hvor disse er relevante.

Der skal ved samtlige produkter gives forbrugeren en række generelle oplysninger, herunder oplysning om den pris forbrugeren skal betale, at der ikke påhviler forbrugeren andre omkostninger eller forpligtelser end dem, der er angivet i aftalen, samt til hvem og hvordan meddelelse om tilbage-trædelse fra aftalen skal sendes.

Forslaget tilpasser derudover som noget nyt listen over oplysninger, der skal fremgå af salgsmaterialet, til de forskellige produkter, hvorfor de enkelte bilag indeholder en række specifikke krav til oplysningerne vedrørende hvert enkelt produkt.

Ved timeshare indføres som noget nyt krav om, at forbrugeren skal have en nøjagtig beskrivelse af, hvordan alle udgifter bliver fordelt på forbrugerne, samt hvornår og hvordan sådanne udgifter kan forhøjes. Forbrugeren skal endvidere i givet fald have oplysning om, hvorvidt der er tinglyst prioritetslån, pant eller andre hæftelser vedrørende logiet.

Ved samtlige produkter indføres krav om angivelse af, på hvilket eller hvilke sprog efterfølgende kommunikation vedrørende aftalen vil foregå samt oplysning om eventuelle adfærdskodekser og deres indhold, og om hvordan de kontrolleres og håndhæves. Der skal endvidere altid gives forbrugeren oplysning om muligheden for udenretslig afgørelse af tvister.

Hvis aftalen omfatter et logi under opførelse, indeholder bilag II en række supplerende krav til salgsmaterialet.

Med henblik på en forenkling af de gældende sprogeregler skal informationerne som noget nyt affattes på det officielle sprog i EU, som forbrugeren ønsker.

Forslagets artikel 3, stk. 1, viderefører den gældende bestemmelse om, at al reklame skal indeholde oplysning om muligheden for at erhverve disse oplysninger og om, hvor oplysningerne kan fås.

Der er i formandskabets kompromisforslag foretaget en række mindre ændringer og præciseringer.

Dette gælder bl.a. artikel 3, stk. 2, der er delvist nyaffattet og nu fastlægger, at sælger i rimelig tid, inden forbrugeren bliver bundet af en kontrakt eller et tilbud, gratis skal stille de oplysninger, der fremgår af direktivets bilag, til rådighed på papir eller et andet varigt medium. Der er i direktivets enkelte bilag foretaget en række tilpasninger, således at visse oplysninger alene skal gives, hvor der er relevant.

Der er endvidere indsat en ny artikel 3 a, som vedrører salgsfremmende foranstaltninger og salgsfremstød.

Det følger af bestemmelsen, at en sælger af et timeshareprodukt eller et varigt ferieprodukt i invitationen til salgsfremmende foranstaltninger og salgsfremstød klart skal oplyse om arrangementernes kommercielle formål og art, hvis forbrugeren personligt under arrangementet tilbydes et timeshareprodukt eller et varigt ferieprodukt.

Bestemmelsen fastlægger endvidere, at de prækontraktuelle oplysninger, der fremgår af artikel 3, stk. 2, skal være til rådighed for forbrugeren under hele arrangementet, samt at en timesharerettighed ikke må markedsføres eller sælges som en investering.

Artikel 4 - Aftalen

Forslagets artikel 4, der i vidt omfang er en videreførelse af den tilsvarende bestemmelse i det gældende timesharedirektiv, fastlægger kravene til aftalens indhold.

Det fremgår af bestemmelsen, at de oplysninger, som er omhandlet i artikel 3, stk. 2, skal udgøre en integreret del af den endelige aftale. Oplysningerne kan alene ændres, hvis parterne er enige herom, eller ændringerne er en følge af omstændigheder, som sælger ikke er herre over. Sådanne ændringer, der skal meddeles forbrugeren inden aftalens indgåelse, skal udtrykkeligt fremgå af aftalen.

I overensstemmelse med forslaget til artikel 4, stk. 1, skal også aftalen affattes på et officielt sprog i EU efter forbrugers valg.

Artikel 4 indfører endvidere som noget nyt en pligt for sælger til udtrykkeligt at henlede forbrugers opmærksomhed på fortrydelsesretten og fortrydelsesfristen, jf. artikel 5, og forbuddet mod forskudsbetaling i fortrydelsesperioden, jf. artikel 6, inden aftalen underskrives. Artikel 4 foreskriver endvidere, at aftalebestemmelser herom skal underskrives særskilt af forbrugeren.

Der er i formandskabets kompromisforslag foretaget enkelte ændringer. Dels er der i artikel 4, stk. 2, foretaget en indskrænkning i sælgers adgang til at ændre i de prækontraktuelle oplysninger, inden indgåelsen af en kontrakt, dels er der indsat et nyt stykke 2 a, der – som en konsekvens af de tilpasninger, der er foretaget i de enkelte bilag – stiller supplerende krav til kontraktens indhold. Der er endelig i artikel 4, stk. 4, efter ønske fra flere medlemsstater indsat en ny bestemmelse om, at forbrugeren skal modtage en kopi af kontrakten.

Artikel 5 - Fortrydelsesret

Medlemsstaterne skal ifølge forslaget artikel 5 sikre, at forbrugeren, når der er indgået en bindende aftale, uden begrundelse kan træde tilbage fra aftalen indtil 14 dage efter det tidspunkt, hvor begge parter har underskrevet en kontrakt eller en bindende foreløbig kontrakt.

Indeholder aftalen ikke en nærmere bestemt del af de oplysninger, der er opregnet i bilag I-V, kan forbrugeren dog gøre fortrydelsesretten gældende indtil 3 måneder og 14 dage efter aftalens indgåelse – dog senest 14 dage efter den dag, hvor en skriftlig meddelelse med de manglende oplysninger er kommet frem til forbrugeren – ved at give meddelelse til den, hvis navn og adresse er anført i aftalen med henblik herpå.

Bestemmelsen, der i øvrigt er en videreførelse af den tilsvarende bestemmelse i det gældende direktiv, indebærer således at fortrydelsesfristen udvides fra 10 til 14 dage, samt at fristen harmoniseres i hele EU.

Der er i formandskabets kompromisforslag som konsekvens af forslaget om at ophæve artikel 1, stk. 2, litra a, foretaget en nærmere regulering og harmonisering af begyndelsestidspunktet for fortrydelsesretten.

Det fremgår således af artikel 5, stk. 1, i forslaget, at fortrydelsesfristen løber fra enten den dag, hvor en kontrakt eller en bindende foreløbig kontrakt er indgået, eller fra den dag, hvor forbrugeren modtager kontrakten eller en bindende foreløbig kontrakt, hvis denne dag ligger senere.

Kompromisforslaget indeholder endvidere en række andre justeringer og præciseringer, herunder i artikel 5, stk. 4, hvori det præciseres, at forbrugeren skal fremsende en meddelelse om fortrydelse på en måde, som kan bevises i henhold til national lovgivning. Endelig foreslår formandskabet, at der ikke medtages en bestemmelse som foreslået i artikel 5, stk. 5, hvorefter forbrugeren i tilfælde af ophævelse af kontrakten alene kan pålægges at godtgøre udgifter, der i henhold til national lovgivning er påløbet som følge af handlinger, der obligatorisk skal foretages inden fortrydelsesfristens udløb.

Artikel 6 – Forskudsbetaling

Medlemsstaterne skal ifølge forslaget artikel 6 forbyde enhver form for forskudsbetaling, garantistillelse, reservation af et beløb på et kreditkort, anerkendelse af gæld eller anden form for vederlag til sælger eller tredjemand inden fortrydelsesfristens udløb.

Medlemsstaterne skal endvidere sikre, at tilsvarende former for forskudsbetaling til sælger eller tredjemand vedrørende videresalg forbydes, indtil et salg reelt har fundet sted, eller videresalgsaftalen er bragt til ophør.

Bestemmelsen, der i det væsentlige er en videreførelse af den tilsvarende bestemmelse i det gældende direktiv, præciserer, at forbuddet omfatter alle former for vederlag fra forbrugers side og ikke alene retter sig mod sælger, men enhver erhvervsdrivende.

Artikel 7 – Tilknyttede aftalers ophør

Forslagets artikel 7 forpligter medlemsstaterne til at sikre, at enhver tilknyttet aftale, herunder bytteaftaler, automatisk bringes til ophør, uden at der kan kræves bod, hvis forbrugeren benytter sin ret til at træde tilbage fra en aftale om timestare eller et varigt ferieprodukt.

Omfattet af bestemmelsen er tillige aftaler, hvorefter prisen helt eller delvist er dækket af en kredit, der ydes forbrugeren af sælger eller en tredjemand på baggrund af en aftale herom mellem denne og sælger.

Det er i formandskabets reviderede udkast præciseret, at artikel 7, stk. 1, ikke alene omfatter bod, men enhver form for kompensation fra forbrugeren.

Artikel 8, 9 og 10 – Direktivets ufravigelige karakter, søgsmål og klagemuligheder samt forbrugeroplysninger og udenretslig bilæggelse af tvister

Medlemsstaterne skal ifølge forslagets artikel 8 sikre, at hvis loven i et EU-land finder anvendelse på aftalen, skal enhver bestemmelse, hvorved forbrugeren giver afkald på sine rettigheder i henhold til direktivet, ikke være bindende. Bestemmelsen fastslår endvidere, at forbrugeren uanset hvilken lov der i henhold til de internationalt privatretlige regler finder anvendelse på aftalen, ikke kan fratages sine rettigheder efter direktivet, hvis den faste ejendom er placeret i eller kontrakten er indgået i en medlemsstat.

Artikel 9, der er en nyaffattelse, pålægger medlemsstaterne at sikre, at der findes tilstrækkelige og effektive midler til at sikre, at direktivets bestemmelser overholdes i overensstemmelse med forbrugernes interesser.

Disse midler skal ifølge artikel 9, stk. 2, omfatte bestemmelser om, at offentlige organer eller disses repræsentanter, forbrugerorganisationer eller erhvervsorganisationer, der har en legitim interesse deri, efter national ret kan indbringe en sag for domstolene eller eventuelle kompetente administrative myndigheder med henblik på at sikre, at de nationale regler, der gennemfører direktivet, overholdes.

Direktivets artikel 10 pålægger som noget nyt medlemsstaterne at træffe passende foranstaltninger for at informere forbrugerne om de nationale bestemmelser, der gennemfører direktivet. Bestemmelsen pålægger endvidere medlemsstaterne at tilskynde de erhvervsdrivende til, hvor det er relevant, at oplyse forbrugerne om deres adfærdskodekser.

Artikel 10 pålægger endelig medlemsstaterne at tilskynde til, at der oprettes eller udvikles egnede og effektive udenretslige organer til at afgøre tvister på forbrugerområdet, som er omfattet af direktivforslaget.

Artikel 11 - Sanktioner

Forslagets artikel 11 forpligter medlemsstaterne til nationalt at fastsætte sanktioner for sælgers overtrædelse af de nationale regler, der gennemfører direktivet. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelseernes grovhed og have en afskrækkende virkning.

Artikel 12–16 - Afsluttende bestemmelser

Forslagets artikel 12 og 15 indeholder nærmere regler om, hvornår direktivet træder i kraft, og hvornår det senest skal være gennemført i medlemsstaterne, mens artikel 14 ophæver det gældende direktiv på området.

Forslaget indeholder i artikel 13 en revisionsklausul, hvorefter Kommissionen senest fem år efter datoen for medlemsstaternes indførelse af nationale bestemmelser til gennemførelse af direktivet skal genoverveje direktivet og rapportere til Europa-Parlamentet og Rådet. Kommissionen skal endvidere om fornødent fremsætte yderligere forslag for at tilpasse direktivet udviklingen på området. Kommissionen kan i forbindelse hermed anmode medlemsstaterne og de nationale myndigheder om oplysninger.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har endnu ikke afgivet en udtalelse om direktivforslaget.

3. Nærhedsprincippet

Kommissionen har om forholdet til nærhedsprincippet anført, at formålet med forslaget ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne.

Kommissionen henviser i den forbindelse til, at forskelle i de enkelte medlemsstaters nationale lovgivninger skaber hindringer for det indre marked, konkurrenceforvridning og retsusikkerhed på et område, hvor aftaler ofte indgås på tværs af landegrænserne.

Kommissionen fremhæver særligt, at en indsats på fællesskabsplan vil være et mere effektivt redskab til at nå formålene med forslaget, idet en fællesskabsretsakt, der gælder for alle medlemsstater, vil give et højt forbrugerbeskyttelsesniveau i forbindelse med aftaler på tværs af landegrænserne.

Kommissionen fremhæver endvidere, at hovedparten af alle forbrugerklager angående timeshare vedrører tværnationale spørgsmål, at forslaget indeholder regler på et område, hvor der i forvejen findes regler på fællesskabsniveau, og at transaktioner på området meget ofte går på tværs af landegrænserne, hvorfor der er behov for en retsakt, der omfatter hele fællesskabet.

Regeringen finder, at forslaget må anses for at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet, og man kan i den forbindelse tilslutte sig de betragtninger, som Kommissionen er fremkommet med.

4. Gældende dansk ret

De gældende danske regler om brugsret til fast ejendom på timesharebasis findes i lov nr. 234 af 2. februar 1997 om forbrugeraftaler, der giver brugsret til fast ejendom på timesharebasis (timeshareloven). Loven gennemfører det gældende timesharedirektiv. Der er ikke fastsat administrative bestemmelser i medfør af loven.

Timeshareloven indeholder ud over en række definitioner bl.a. bestemmelser om:

- Hvilke informationer sælger skal give om ejendommen til enhver, der over for sælger anmoder om oplysninger herom (§§ 4-5).
- Aftalens indhold og sprog mv. (§§ 6-7)
- Fortrydelsesret (§§ 8-10)

- Kreditaftaler (§ 11)
- Forskudsbetaling mv. (§ 12)

For en nærmere beskrivelse af lovens bestemmelser henvises til grundnotatet, der er oversendt til Folketingets Europaudvalg den 20. juli 2007.

5. Høring

Direktivforslaget har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv. med frist den 10. august 2007:

Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, samtlige 24 byretter, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Timeshareejer Forening, Danske Regioner, Datatilsynet, Ejendomsmæglernes Landsorganisation, Finansrådet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Frederiksberg Kommune, Horesta, Klagenævnet for Ejendomsformidling, Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Liberale Erhvervs Råd, Realkreditrådet, Skandinavisk Timeshareforening og VisitDenmark.

Præsidenterne for Østre og Vestre Landsret oplyser, at man ikke finder anledning til at fremkomme med bemærkninger til forslaget.

Præsidenten for Københavns Byret, Domstolsstyrelsen, Datatilsynet, Forbrugerombudsmanden, Horesta og Realkreditrådet oplyser, at forslaget ikke giver anledning til bemærkninger.

Finansrådet oplyser generelt, at direktivudkastet ikke giver anledning til bemærkninger. Finansrådet bemærker dog, at de tilbagemeldinger, som Finansrådet har fået fra sin medlemskreds, tyder på, at danske banker og sparekasser ikke har negative erfaringer med kunders køb af timeshareferieboliger.

Dansk Ejendomsmæglerforening oplyser, at foreningen ikke har bemærkninger til det fremsendte direktivudkast. Dansk Ejendomsmægler-

forening henviser dog til foreningens brev af 12. juli 2006 til Justitsministeriet vedrørende høring om en mulig revision af timesharedirektivet, hvoraf det fremgår, at foreningen som udgangspunkt er positivt indstillet over for en revision af timesharedirektivets anvendelsesområde, således at direktivet kommer til at omfatte så mange som muligt af de med tiden opståede typer af timeshareprodukter.

Advokatrådet oplyser generelt, at rådet er enig i, at en revision af det gældende timesharedirektiv, således at dette bliver tidssvarende, er formålstjenlig.

For så vidt angår direktivudkastets artikel 2, stk. 1, litra f, foreslår Advokatrådet, at den sædvanlige danske definition af ”forbruger” anvendes.

For så vidt angår direktivudkastets artikel 3, stk. 4, og artikel 4, stk. 1, bemærker Advokatrådet, at bestemmelserne pålægger medlemsstaterne at sikre, at de særligt opregnede oplysninger og den skriftlige aftale i forbindelse med indgåelsen af timeshareaftaler affattes på et af Fællesskabets officielle sprog efter forbrugerens valg. Advokatrådet bemærker herom endvidere, at ”i den nærmere redegørelse for direktivforslaget indeholdt i brev af 12. juni 2007 fra Rådet for Den Europæiske Union anføres det i bemærkningerne til de to artikler, at medlemsstaterne i henhold til det eksisterende direktiv kan kræve supplerende sprog, men at den mulighed ikke er bibeholdt i forslaget. Ifølge EU’s hjemmesider defineres alle medlemsstaternes sprog som fællesskabets officielle sprog. Hvis det er korrekt, giver bemærkningerne i begrundelsen ikke megen mening.” Advokatrådet anfører endelig, at den erhvervsdrivendes markedsføring bør begrænse mulighederne for oversættelse for ikke at belaste den erhvervsdrivende med omfattende oversættelsesproblemer. Hvis en dansk erhvervsdrivende alene udbyder de af direktivet omfattede produkter i Danmark, bør en forbruger således efter Advokatrådets opfattelse ikke kunne kræve materialet oversat til en lang række af de øvrige officielle fællesskabssprog.

For så vidt angår direktivudkastets artikel 5, stk. 1, bemærker Advokatrådet, at det ikke fremgår af teksten, om det er en helligdag i den erhvervs-

drivende hjemstat eller forbrugerens hjemstat, som kan medføre en forlængelse af fortrydelsesfristen på 14 dage.

Advokatrådet anfører i den forbindelse, at det efter rådets opfattelse vil være hensigtsmæssigt at skabe en større klarhed over dette spørgsmål. Det mest hensigtsmæssige vil dog efter Advokatrådets opfattelse være en forlængelse af fortrydelsesfristen – f.eks. til 18 dage – uden hensyn til helligdage, idet placeringen af helligdage varierer medlemsstaterne imellem.

Advokatrådet bemærker endelig, at det i den danske oversættelse af direktivet formentlig vil være mest hensigtsmæssigt at anvende betegnelsen ”hverdage” i stedet for betegnelsen ”arbejdsdage”.

For så vidt angår direktivudkastets artikel 6, stk. 1 og 2, bemærker Advokatrådet, at artikel 6, stk. 1, anvender begrebet ”eksplicit anerkendelse af gæld”, hvorimod artikel 6, stk. 2, alene omfatter ”anerkendelse af gæld”. Denne forskel vil kunne give anledning til senere tvivl.

For så vidt angår direktivudkastets artikel 8, stk. 2, bemærker Advokatrådet om betegnelsen ”hvis den pågældende faste ejendom ligger i en medlemsstat”, at det bør overvejes i stedet at anvende betegnelsen ”hvis den pågældende logi ligger i en medlemsstat” eller en kombination af de to betegnelser for at sikre, at campingpladser, lystbåde mv. omfattes af bestemmelsen.

Advokatrådet anfører endelig, at der i direktivudkastets bilag I, litra o, stilles krav om, at forbrugeren skal oplyses om, til hvem og hvordan meddelelse om tilbagetræden skal sendes. Advokatrådet bemærker i den forbindelse, at det bør overvejes, om en anden formulering vil være mere hensigtsmæssig for at undgå misforståelser om, hvorvidt den erhvervsdrivende kan stille særlige krav til udformningen og måden, hvorpå en meddelelse om tilbagetræden kan ske.

Dansk Timeshareejer Forening oplyser generelt, at foreningen ikke har særlige bemærkninger til direktivforslaget. Dansk Timeshareejer Forening bemærker i den forbindelse, at direktivforslaget ikke er i konflikt med de høringsvar, foreningen tidligere har sendt til Justitsministeriet,

og foreningen er ikke bekendt med forhold, der vil gøre det vanskeligt for de ni feriesteder, der er medlemmer af foreningen, at leve op til forslaget.

Dansk Timeshareejer Forening bemærker endvidere, at foreningen finder en fortrydelsesfrist på 14 dage rimelig, og foreningen finder det naturligt, at der ikke i fortrydelsesperioden kan ske forudbetaling.

Sagen har været drøftet på et møde i **Juridisk Specialudvalg** den 31. august 2007.

6. Andre landes holdninger

Forslaget har været drøftet på en række møder i Rådets arbejdsgruppe om forbrugerbeskyttelse, senest den 16. oktober 2007.

Første læsning af direktivforslaget, som navnlig har taget sigte på at give medlemsstaterne mulighed for at få nærmere oplysninger om rækkevidden af forslaget, er færdiggjort, og de egentlige forhandlinger om forslaget er påbegyndt.

Under de foreløbige drøftelser har det kunnet konstateres, at der generelt er en positiv holdning til en revision af det gældende direktiv. Forhandlingerne har dog været præget af visse vanskeligheder i relation til enkelte spørgsmål, herunder fastlæggelsen af, i hvilket omfang mere tværgående emner bør underkastes totalharmonisering eller afvente Kommissionens arbejde med et såkaldt horisontalt instrument.

Det portugisiske formandskab har i lyset af drøftelserne på de første arbejdsgruppemøder fremlagt flere kompromisforslag, senest et forslag af 11. oktober 2007.

Formandskabet vil på baggrund af drøftelserne på de seneste arbejdsgruppemøder forsøge at få afklaret medlemsstaternes overordnede holdning til det udarbejdede kompromisudkast.

7. Foreløbig dansk holdning

Regeringen er umiddelbart positivt indstillet over for forslaget, der indebærer en ajourføring af de gældende regler på området, således at disse tilpasses udviklingen, herunder udbuddet af nye produkter, der på afgørende punkter minder om timeshare. Man finder fra dansk side, at forslaget kan medvirke til at forøge forbrugerbeskyttelsen inden for EU.

Regeringen er endvidere umiddelbart positivt indstillet over for forslaget om at indføre totalharmonisering på området, herunder af reglerne om sælgers oplysningspligt over for forbrugeren, idet dette vil kunne give forbrugerne et bedre grundlag for at sammenligne tilbud på tværs af landegrænserne. Dette hensyn er især relevant på dette område, hvor der særligt ofte indgås aftaler med et grænseoverskridende element.

Regeringen finder imidlertid, at direktivet ikke bør foregribe den gennemgang af forbrugerlovgivningen, som er iværksat i forbindelse med Kommissionens grønbog om gennemgang af forbrugerlovgivningen. Regeringen finder det derfor hensigtsmæssigt, at visse horisontale spørgsmål - f.eks. vedrørende udøvelse af fortrydelsesretten og konsekvenserne heraf – ikke underkastes totalharmonisering i dette direktiv, men derimod afventer vedtagelsen af et eventuelt kommende horisontalt instrument, der vil finde generel anvendelse på forbrugerområdet.

Regeringen har dog visse betænkeligheder i forhold til den af Kommissionen foreslåede ordning, hvorefter sælger er forpligtet til at affatte eventuelle prækontraktuelle oplysninger og aftalen på det officielle EU-sprog, som forbrugeren ønsker. Regeringen vil derfor arbejde for en løsning, hvorefter forbrugeren – i overensstemmelse med de gældende regler – kan vælge at få oplysningerne og aftalen udleveret på sproget i den medlemsstat, hvor forbrugeren har bopæl eller er statsborger. En sådan løsning vil efter regeringens opfattelse sikre, at forbrugeren får udleveret de relevante oplysninger på et sprog, som forbrugeren kan forstå, samtidig med, at der ikke pålægges de erhvervsdrivende unødige pligter.

Endvidere kan regeringen ikke umiddelbart støtte den foreslåede formulering af artikel 8. Man vil fra regeringens side arbejde for, at bestemmelsen udformes således, at direktivets bestemmelser alene finder anvendelse på en aftale, hvis der er en vis nærmere tilknytning til EU.

8. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

En vedtagelse af det fremsatte direktivforslag vil få lovgivningsmæssige konsekvenser i form af en række ændringer af timeshareloven.

Loven omfatter f.eks. alene aftaler, der giver brugsret til fast ejendom på timesharebasis, hvis aftalen gælder i mindst tre år og giver forbrugeren brugsretten i et tidsrum på mindre end ét år. Dette betyder, at en række timeshareaftaler og varige ferieprodukter omfattet af direktivforslaget ikke falder ind under lovens bestemmelser. En ændring af lovens anvendelsesområde og definitioner vil derfor skulle gennemføres, således at forbrugerbeskyttelsen efter loven udvides til også at omfatte disse produkter samt videresalg og bytte.

Det kan endvidere nævnes, at lovens bestemmelse om fortrydelsesret mv. vil skulle ændres som følge af forslagets forlængelse af fortrydelsesfristen, og der vil skulle gennemføres en revision af lovens bestemmelser om sprog, således at aftalen og de øvrige informationer, som forbrugeren modtager om produktet, skal affattes på det officielle sprog i EU, som forbrugeren ønsker.

Direktivforslaget forventes ikke at indebære økonomiske konsekvenser af betydning for det offentlige. Det bemærkes i den forbindelse, at forslagets artikel 10, stk. 2, alene opfordrer medlemsstaterne til at tilskynde til oprettelsen af offentlige eller private organer til udenretslig bilæggelse af tvister på dette område, men ikke indeholder en forpligtelse hertil.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Direktivforslaget vurderes ikke at have samfundsøkonomiske konsekvenser af betydning.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Direktivforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet af betydning.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketinget Europaudvalg.

Forslaget tillige med et grundnotat herom blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 20. juli 2007. Et høringsnotat og hørings svar vedrørende forslaget blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 28. september 2007.

6. Meddelelse fra Kommissionen om Agenda for en bæredygtig og konkurrencedygtig europæisk turisme

Resumé

Rådskonklusionerne om Agenda for en bæredygtig og konkurrencedygtig europæisk turisme er udarbejdet i forlængelse af Kommissionens meddelelse fra 19. oktober 2007 om ”Agenda for en bæredygtig og konkurrencedygtig europæisk turisme” (KOM(2007)621-endelig).

Rådskonklusionerne opfordrer Kommissionen til at arbejde for, at relevante EU-politikker effektivt kan tages i anvendelse i bestræbelserne på at sikre udviklingen af en bæredygtig og konkurrencedygtig turisme i EU. Derudover inviterer Rådskonklusionerne medlemsstaterne til at respektere og efterleve en række overordnede principper for udvikling af bæredygtig turisme i Europa. Rådskonklusionerne baserer sig således på eksisterende politikker og indebærer ikke ny regulering og lovgivning i Danmark.

1. Baggrund og indhold

Baggrund for Rådskonklusionerne er Kommissionens meddelelse ”Agenda for en bæredygtig og konkurrencedygtig europæisk turisme”. Meddelelsen indeholder Kommissionens bud på hvordan EU’s politikker i lang højere grad kan bidrage til at sikre udviklingen af bæredygtig og konkurrencedygtig turisme i Europa fremover.

I forlængelse af Kommissionens meddelelse har det portugisiske formandskab udarbejdet et første udkast til Rådskonklusioner med henblik på vedtagelse på Konkurrencerådsmødet den 22-23. november 2007. Det endelige udkast til konklusionsteksten fra det portugisiske formandskab foreligger endnu ikke. Det er dog forventningen, at konklusionstekstens indhold vil ligge sig meget tæt opad indholdet i Kommissionens meddelelse.

Kommissionens meddelelse bygger på arbejdet i den uafhængige ”gruppe vedrørende bæredygtig turisme” (TSG), som Kommissionen nedsatte i

2004 med henblik på at udarbejde en europæisk agenda 21 for turismen. Gruppen vedrørende bæredygtig turisme offentliggjorde sin rapport primo 2007. I forlængelse heraf har Kommissionen henover foråret 2007 gennemført en offentlig høring målrettet relevante interessenter på turismeområdet.

Kommissionens meddelelse, der bl.a. baserer sig på denne offentlige høring, lægger op til en bred og holistisk tilgang, hvor relevante private og offentlige interessenter på turismeområdet inviteres til - ad frivillig vej - at arbejde ud fra ni bærende principper for udvikling af bæredygtig turisme i Europa. Disse principper involverer bl.a. behovet for langsigtet planlægning, bred involvering af relevante aktører på turismeområdet, brug af eksisterende viden, effektivurderinger og løbende konsekvensanalyser.

Kommissionens meddelelse fremhæver derudover hvordan EU's eksisterende politikker kan understøtte og bidrage til udviklingen af bæredygtig udvikling. Dette kan bl.a. ske ved at sikre gunstige rammer for at producere, dele og tilgængeliggøre ny viden om bæredygtig turisme, bidrage til bred synliggørelse af særligt bæredygtige europæiske turismedestinationer, anvendelse af EU's finansielle instrumenter samt integration af bæredygtighed og konkurrenceevne i Kommissionens aktiviteter.

2. Europa-Parlamentets holdning

Der foreligger ikke en udtalelse fra Europa-Parlamentet

3. Nærhedsprincippet

Spørgsmålet om nærhedsprincippet er ikke relevant.

4. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

5. Høring

Rådskonklusioner og Kommissionens meddelelse "Agenda for en bæredygtig og konkurrencedygtig europæisk turisme" er sendt i høring i speci-

aludvalget for Konkurrenceevne og Vækst den 30. oktober med svarfrist den 2. november. I forbindelse med høringen er der modtaget bidrag fra Handel, Transport og Service (HTS), Fødevareministeriet, Kommunernes Landsforening, Miljøministeriet (Skov & Naturstyrelsen). Ingen af disse har haft bemærkninger til Rådskonklusionerne og Kommissionens meddelelse.

Dansk Erhverv og HORESTA, der bakker Rådskonklusioner og Kommissionens meddelelse op, har i forbindelse med høringen påpeget behovet for også at fokusere på økonomisk bæredygtighed hos relevante turismevirksomheder når det gælder sikring af bæredygtig turisme. Derudover peges der på behovet for også at sikre bæredygtighed inden for andre EU-politikker, herunder bl.a. transportområdet.

Friluftsrådet, der bakker Rådskonklusioner og Kommissionens meddelelse op, peger på behovet for at sikre målrettede finansielle EU-instrumenter, der kan understøtte udviklingen af en bæredygtig og konkurrencedygtig europæisk turisme.

6. Andre landes holdninger

Rådskonklusionerne inviterer Kommissionen til at være særlig opmærksom på regulering, der kan hæmme turismens udvikling samt fremme erfaringsudveksling, good-practises og videndeling i relation til bæredygtig turisme. Samtidig inviterer Rådskonklusionerne medlemsstaterne til, ad frivillig vej, at bakke op om pilotprojekter, der kan understøtte udviklingen af bæredygtig europæisk turisme. Således lægger de foreliggende rådskonklusioner ikke op til at pålægge EU's medlemslande nye opgaver på turismeområdet. Det er derfor vurderingen, at der vil kunne skabes bred opbakning til Rådskonklusionerne fra det portugisiske formandskab.

7. Foreløbig dansk holdning

Danmark er enig i behovet for at fastholde fokus på udvikling af bæredygtig turisme i Europa. Samtidig er det Danmarks holdning på turismeområdet, at turismepolitik er et nationalt anliggende, og at turismepolitik på EU-niveau

udelukkende skal supplere nationale tiltag ved anvendelse af den åbne koordinationsmetode.

Kommissionens meddelelse ”Agenda for en bæredygtig og konkurrencedygtig europæisk turisme”, som Rådskonklusionerne vil basere sig på, respekterer dette snit. Meddelelsen fra Kommissionen om bæredygtig turisme lægger udelukkende op til at anvende bløde instrumenter (fx støtte til pilotprojekter, informationsudveksling mv.) på de områder i turismepolitikken, hvor det er relevant og i medlemslandenes interesse at koble sig på fælles-europæiske initiativer.

8. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Rådskonklusionerne baseret på Kommissionens meddelelse ”Agenda for en bæredygtig og konkurrencedygtig europæisk turisme” medfører ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Rådskonklusionerne baseret på Kommissionens meddelelse om ”Agenda for en bæredygtig og konkurrencedygtig europæisk turisme” indebærer i sig selv ingen samfundsøkonomiske konsekvenser.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Rådskonklusionerne baseret på Kommissionens meddelelse om ”Agenda for en bæredygtig og konkurrencedygtig europæisk turisme” medfører ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

11. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

Rådskonklusionerne og Kommissionens meddelelse om ”Agenda for en bæredygtig og konkurrencedygtig europæisk turisme” har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

7. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter – KOM(2007) 53 endelig

Revideret samlenotat

Resumé

Kommissionen har den 14. februar 2007 fremlagt et forslag til afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter (KOM(2007) 53 endelig). Kommissionen baserer sit forslag på artikel 95 i TEF, hvilket medfører, at Rådet med kvalificeret flertal træffer afgørelse i fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet, jf. artikel 251 i TEF.

Forslaget er en del af en samlet ”pakke” for det indre marked, der har til formål at forbedre det indre markeds funktion på vareområdet samt forenkle og modernisere regler og principper i overensstemmelse med Fællesskabets strategi for bedre regulering.

Forslaget fastlægger fælles principper og referencebestemmelser, der skal anvendes i fremtidige sektorspecifikke retsakter på EU niveau. Afgørelsen udgør derfor en generel horisontal ramme for fremtidig EU lovgivning om harmonisering af betingelserne for markedsføring af produkter og tjener som referencetekst for den gældende lovgivning herom. En række sektorer er dog undtaget af forslaget.

Forslaget indeholder bestemmelser om, at fremtidig specifik produktlovgivning skal udformes efter principperne i den nye metode. Det foreslås, at lovgivningen til varetægelse af almene samfundshensyn så vidt muligt ikke bør være for teknisk detaljeret, men derimod begrænses til at fastlægge de væsentlige krav, der efterfølgende omsættes som tekniske krav via harmoniserede standarder. Hvis det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt at anvende væsentlige krav, kan der i den pågældende fællesskabslovgivning fastsættes detaljerede specifikationer.

Forslaget indeholder endvidere de relevante referencebestemmelser i kommende fællesskabslovgivning, herunder en række definitioner og generelle forpligtelser for de erhvervsdrivende (dvs. fabrikanten, fabrikantens bemyndigede repræsentant, importør, distributør), krav til produktets sporbarhed (identifikation af produktet/den erhvervsdrivende), krav til indhold i fabrikantens overensstemmelseserklæring, der ledsager produktet, krav til udformning af CE-mærket, detaljerede krav til bemyndigede organer mv. samt beskrivelse af de faste moduler for overensstemmelsesvurdering (modul A-H).

Kommissionen foretog en samlet præsentation af indre markedsinitiativerne, herunder nærværende forslag, på rådsmøde (Konkurrenceevne) den 19. februar 2007. Rådet godkendte en fremskridtsrapport om indre markeds pakken på rådsmødet (Konkurrenceevne) den 21.-22. maj 2007.

Forslaget forventes ikke sat på dagsordenen for rådsmødet (Konkurrenceevne) den 22.-23. november 2007. Det forventes, at forslaget sættes på dagsordenen på et rådsmøde (Konkurrenceevne) i foråret 2008.

1. Baggrund og indhold

Kommissionen har den 14. februar 2007 fremlagt et forslag til afgørelse om fælles rammer for markedsføring af produkter - KOM(2007) 53 endelig.

Kommissionen baserer sit forslag på artikel 95 i TEF, hvilket medfører, at Rådet med kvalificeret flertal træffer afgørelse i fælles beslutningstagen med Europa-Parlamentet, jf. artikel 251 i TEF.

Forslaget er en del af en samlet ”pakke” for det indre marked, der har til formål at forbedre det indre markeds funktion på vareområdet samt forenkle og modernisere regler og principper i overensstemmelse med Fællesskabets strategi for bedre regulering. Forslaget skal ses i sammenhæng med Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om akkre-

diterings- og markedstilsynskrav i forbindelse med markedsføring af produkter (KOM(2007) 37 endelig).

Baggrunden for forslaget er bl.a. Rådets resolution af 10. november 2003, hvor Rådet opfordrede Kommissionen til at foreslå initiativer, der kan styrke og forstærke implementeringen af direktiver efter den nye metode¹.

Forslagets anvendelsesområde er bredere end direktiverne efter den nye metode, idet Kommissionen finder det hensigtsmæssigt at foreslå harmoniserede begreber og procedurer, der kan anvendes på så mange sektorer som muligt, uanset hvilken lovgivningsteknik der ligger til grund (gammel eller ny metode).

Forslagets anvendelsesområde

Forslaget fastlægger fælles principper og referencebestemmelser, der skal anvendes i de sektorspecifikke retsakter, således at der skabes et ensartet grundlag for ændringer i eller omarbejdning af lovgivningen. Afgørelsen udgør derfor en generel horisontal ramme for fremtidig lovgivning om harmonisering af betingelserne for markedsføring af produkter og tjener som referencetekst for den gældende lovgivning herom. Ved *produkter* forstås i forslaget ethvert stof, præparat eller omdannet produkt.

Følgende sektorlovgivning *undtages* dog fra forslaget:

- a) Fødevarerlovgivning som defineret i artikel 3 i forordning (EF) nr. 178/2002
- b) Foderstoflovgivning som defineret i artikel 2 i forordning (EF) nr. 882/2004

¹ Den nye metode er en metode til harmonisering i det indre marked, hvor lovgivningen alene indeholder såkaldte væsentlige krav til sundhed, sikkerhed, miljø mv. De væsentlige krav omsættes efterfølgende til tekniske krav via harmoniserede standarder. Den nye metode blev indført i 1985, og ca. 25 direktiver er i dag vedtaget efter denne metode. Der lovgives også fortsat efter den gamle metode, hvor direktiverne indeholder de specificerede krav, som produktet skal overholde.

- c) Direktiv 2001/37/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobaksvarer
- d) Direktiv 2001/82/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler
- e) Direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler
- f) Direktiv 2002/98/EF om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved tapning, testning, behandling, opbevaring og distribution af humant blod og blodkomponenter
- g) Direktiv 2004/23/EF om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved donation, udtagning, testning, behandling, præservering, opbevaring og distribution af humane væv og celler
- h) Forordning (EF) nr. 726/2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur.

Forslagets indhold:

Generelle principper for udarbejdelse af fællesskabslovgivning om betingelser for markedsføring af produkter

Det foreslås, at fællesskabslovgivningen skal gøre brug af de generelle principper i afsnit I og af de relevante referencebestemmelser i afsnit II og i bilag I og II, idet der i nødvendigt omfang tages hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for den pågældende lovgivning.

Forslaget indeholder bestemmelser om, at fremtidig specifik produktlovgivning skal udformes efter principperne i den nye metode. Det foreslås således, at lovgivningen til varetagelse af almene samfundshensyn så vidt muligt ikke bør være for teknisk detaljeret, men derimod begrænset til at fastlægge de væsentlige krav. Kravene skal udtrykkes i form af de resultater,

der skal opnås, og bør udformes præcist nok til at skabe retligt bindende forpligtelser.

Hvis det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt at anvende væsentlige krav, kan der i den pågældende fællesskabslovgivning fastsættes detaljerede specifikationer.

Hvis der er fastsat væsentlige krav i fællesskabslovgivningen, skal det i denne lovgivning fastsættes, at der skal anvendes harmoniserede standarder, der er vedtaget i henhold til direktiv 98/34/EF, og som udtrykker sådanne krav i teknisk forstand, og som alene eller sammenholdt med andre harmoniserede standarder giver formodning om overensstemmelse med de væsentlige krav.

Hvis der i fællesskabslovgivningen skal foretages overensstemmelsesvurdering af et bestemt produkt, skal de procedurer, der anvendes, vælges blandt de moduler, der fremgår af forslagets bilag I, og under visse betingelser. Endvidere skal det i lovgivningen fastsættes, at de organer, der af medlemsstaterne er udpeget til vurdere, om et produkt er i overensstemmelse med direktivkravene (herefter bemyndigede organer), skal opfylde de kriterier, som er fastsat i afgørelsen.

Referencebestemmelser for fællesskabslovgivning om betingelserne for markedsføring af produkter

Afsnit II samt bilag I og II indeholder de relevante referencebestemmelser i kommende fællesskabslovgivning, herunder en række definitioner og generelle forpligtelser for de erhvervsdrivende (dvs. fabrikanten, fabrikantens bemyndigede repræsentant, importør, distributør), krav til produktets sporbarhed (identifikation af produktet/den erhvervsdrivende), krav til indhold i fabrikantens overensstemmelseserklæring, der ledsager produktet, krav til udformning af CE-mærket, detaljerede krav til bemyndigede organer, krav til myndigheder, der selv er udpeget som bemyndiget organ, en harmonise-

ret beskyttelsesklausulprocedure samt beskrivelse af de faste moduler for overensstemmelsesvurdering (modul A-H).

Kapitel 1. Definitioner

Tidligere er der i lovgivningen om varernes frie bevægelighed blevet anvendt en række begreber, der i et vist omfang ikke er blevet defineret, og som derfor har krævet yderligere retningslinier og vejledning. I tilfælde, hvor der er blevet anvendt retlige definitioner, er de i et vist omfang blevet formuleret forskelligt og har nogle gange forskellig betydning, hvilket besværliggør fortolkningen og den korrekte anvendelse. Med forslaget indføres en række definitioner af en række grundlæggende begreber.

Kapitel 2. Erhvervsdrivendes forpligtelser

Alle erhvervsdrivende, der indgår i forsynings- og distributionskæden (fabrikant, fabrikantens bemyndigede repræsentant, importør, distributør), er forpligtede til at sikre, at de kun gør produkter tilgængelige på markedet, som er i overensstemmelse med den pågældende lovgivning.

Forslaget fastsætter en klar og forholdsmæssig fordeling af de enkelte aktørs forpligtelser svarende til hver enkelt aktørs respektive rolle i forsynings- og distributionsprocessen. Det foreslås blandt andet, at overensstemmelsesvurderingen fortsat - dog med undtagelse af helt særlige tilfælde - alene bør være fabrikantens ansvar, idet importører og distributører opfylder en handelsfunktion og derfor ikke har indflydelse på fremstillingsprocessen. Importørers og distributørers ansvar foreslås ændret til visse foranstaltninger til kontrol af, at fabrikanten har opfyldt sine forpligtelser, fx at produktet er forsynet med CE-mærke, og at den krævede dokumentation medfølger.

Forslaget fastsætter herudover krav til sporbarhed af produktet og af de erhvervsdrivende. Det er vigtigt, at et produkt kan spores gennem hele forsyningskæden, idet dette gør det lettere for markedsovervågningsmyndighe-

derne at finde de erhvervsdrivende, der er ansvarlige for at levere produkter, som ikke opfylder kravene.

Kapitel 3. Produktets overensstemmelse

Forslaget fastsætter generelle principper for anvendelse af CE-mærket og for anbringelse af mærket, når fællesskabslovgivningen indeholder regler herom. Det fastslås, at det alene er fabrikanten eller dennes befuldmægtigede, der må påsætte CE-mærket, og at CE-mærket er det eneste mærke, der viser, at produktet er i overensstemmelse med direktivkravene.

Medlemsstaterne skal sikre, at reglerne om CE-mærkning anvendes korrekt og skal om fornødent tage retlige skridt i tilfælde af uretmæssig anvendelse. Medlemsstaterne skal desuden indføre sanktioner, der er proportionale i forhold til forseelsen.

Forslaget indeholder herudover bestemmelser om indholdet i fabrikantens EF-overensstemmelseserklæring, jf. også bilag II.

Kapitel 4. Notifikation af overensstemmelsesorganer

Det anføres, at de kriterier, der er fastsat i sektordirektiverne, og som de bemyndigede organer skal opfylde, ikke er tilstrækkelige til at sikre et ensartet højt præstationsniveau for sådanne organer i hele Fællesskabet. Det er imidlertid afgørende, at alle bemyndigede organer udfører deres opgaver på samme niveau og under lige konkurrencebetingelser. Forslaget indeholder derfor konsoliderede krav, som overensstemmelsesorganerne skal opfylde. Herudover fastsættes krav til de myndigheder, der bemyndiger organerne, samt andre organer, der er involveret i vurdering, notifikation og overvågning af bemyndigede organer.

Kapitel 5. Beskyttelsesprocedurer

Med henblik på at styrke håndhævelsen af det indre marked og begrænse sagsbehandlingstiden foreslås indført en beskyttelsesklausulprocedure, hvorefter Kommissionen kan træffe en bindende afgørelse i de tilfælde,

hvor medlemslandene eller Kommissionen finder, at en national foranstaltning er uberettiget.

Herudover foreslås, at medlemsstaten, hvis den konstaterer en formel mangel ved et produkt, skal pålægge den erhvervsdrivende at bringe manglen til ophør. Formelle mangler er fx fejlagtig eller manglende anbringelse af CE-mærket eller manglende eller ukorrekt udarbejdet EF-overensstemmelseserklæring.

Ophævelse

Forslaget ophæver samtidig afgørelse 93/465/EØS af 22. juli 1993 om modulerne for de forskellige faser i procedurerne for overensstemmelsesvurdering og regler om anbringelse og anvendelse af CE-overensstemmelsesmærkningen.

Formandskabets kompromisforslag

Det portugisiske formandskab har udarbejdet et kompromisforslag, bl.a. på basis af udkast til betænkning fra Europa-Parlamentets ordfører. Formandskabet foreslår, at anvendelsesområdet ændres, således at afgørelsen finder anvendelse på al fremtidig harmoniseringslovgivning på produktområdet. Formandskabet foreslår dog, at det anføres i betragtningerne, at sektorspecifikke forhold kan gøre det nødvendigt at anvende andre lovgivningsmæssige løsninger. Det foreslås, at der nævnes en række sektorer og konkret lovgivning som eksempler på områder, hvor der allerede eksisterer fælles og ensartede regimer for de anliggender, der er omfattet af afgørelsen.

Det foreslås endvidere, at det tydeliggøres, at der kan anvendes detaljerede specifikationer, hvis det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt at anvende væsentlige krav under hensyn til at sikre en fyldestgørende beskyttelse af forbrugerne, folkesundheden, miljøet eller andre områder til sikring af almene samfundshensyn.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal i henhold til artikel 251 i TEF udtale sig om forslaget.

Forslaget er forankret i udvalget for Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO). Der foreligger udkast til betænkning fra ordføreren og ændringsforslag fra medlemmerne af IMCO. Det forventes, at IMCO vedtager sin betænkning den 26.-27. november 2007. Endvidere skal en række øvrige udvalg i Europa-Parlamentet udtale sig. Europa-Parlamentets endelige betænkning forventes vedtaget på plenarmøde i februar 2008.

I sit udkast til betænkning foreslår Europa-Parlamentets ordfører, at fjerne undtagelserne vedrørende fødevare- og foderstofområdet samt visse andre direktiver. Begrundelsen er, at det fremtidige valg af lovgivningsmæssigt instrument under alle omstændigheder vil ske ud fra en konkret vurdering i det enkelte tilfælde. Der foreslås endvidere konkrete tekstændringer, som tydeliggør, at der kan anvendes detaljerede specifikationer (lovgivning efter den gamle metode), når det ikke er muligt eller hensigtsmæssigt at anvende væsentlige krav under hensyn til at sikre beskyttelsen af forbrugerne, folkesundheden og miljøet.

Betækningsudkastet indeholder herudover forskellige ændringsforslag bl.a. vedrørende fastsættelse af de erhvervsdrivendes forpligtelser og krav om, at de bemyndigede organer skal være akkrediterede.

3. Nærhedsprincippet

Kommissionen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Erfaringen med gennemførelsen af fællesskabslovgivningen for det indre marked er, at nationale initiativer, som ikke er harmoniserede, fører til forskelle, som modvirker fordelene ved harmoniseringen og det indre marked, og gør det vanskeligt at skabe et ensartet beskyttelsesniveau i hele Fællesskabet.

Formålet med fællesskabslovgivningen er at skabe et tilstrækkeligt højt tillidsniveau mellem de nationale myndigheder og mellem de erhvervsdrivende i hele EU. Dette kan kun lade sig gøre, hvis kriterierne for anvendelsen af fællesskabskravene fastsættes i fællesskab, og hvis de nationale gennemførelsesforanstaltninger påviseligt følger de samme regler og procedurer og giver indbyrdes samme resultater.

Indholdsmæssigt går størstedelen af forslaget således ud på at komplettere og skabe sammenhæng i de retsakter, der anvendes af Fællesskabets institutioner til at harmonisere de nationale lovgivninger.

Regeringen kan på det foreliggende grundlag tilslutte sig Kommissionens vurdering af, at nærhedsprincippet er overholdt.

4. Gældende dansk ret

Forslaget har ikke umiddelbart konsekvenser for gældende dansk ret. Forslaget vil imidlertid være retningsgivende for fremtidig fællesskabslovgivning på produktområdet, idet ny lovgivning og ændring af eksisterende lovgivning, jf. forslagens artikel 1, skal gøre brug af forslagens generelle principper og af de relevante referencebestemmelser. I følge forslaget kan der dog i nødvendigt omfang tages hensyn til særlige forhold, der gør sig gældende i sektorlovgivningen.

5. Høring

Forslaget blev sendt i bred høring i Specialudvalget for Vækst og Konkurrenceevne den 23. februar 2007 med svarfrist den 7. marts 2007.

Følgende parter har haft bemærkninger til forslaget: Dansk Industri (DI), Dansk Erhverv, LO og Forbrugerrådet,

HTS Handel, Transport og Service og Akademikernes Centralorganisation (AC) har meddelt, at de ikke har bemærkninger til forslaget.

Dansk Industri (DI) kan generelt tilslutte sig forslaget. Det er vigtigt, at der skabes en fælles ramme for produktlovgivning, og principperne i den ny metode har vist sig meget hensigtsmæssige i praksis, idet de sætter en fleksibel ramme med krav, der samtidig lægger grunden for et højt sikkerhedsniveau og lige konkurrencevilkår. DI finder det derfor positivt, at den foreliggende tekst omfatter de elementer, der er kendetegnende for den nye metode.

DI finder det væsentligt, at forslagets bestemmelser relativt hurtigt indføres i eksisterende produktlovgivning, hvilket bedst kan ske gennem en generel bestemmelse, idet en åbning for revision af hvert enkelt direktiv gennem den almindelige beslutningsprocedure risikerer at medføre mange andre ændringer af lovgivningen.

DI mener, at forslaget i art. 3 bør udtrykke en klar præference for den overensstemmelsesprocedure, hvor producenten selv foretager kontrol (modul A), idet det er den mindst omkostningstunge metode. Desuden bør alle produktdirektiver angive, hvorledes der kan påvises overensstemmelse med kravene. Det er ikke hensigtsmæssigt at benytte samme procedurer for overensstemmelse, når et produkt er underlagt flere direktiver, da det risikerer at medføre, at en fabrikant altid skal følge det højeste modulkrav, hvilket medfører unødvendige omkostninger for virksomheden.

DI vurderer, at forslaget indeholder visse ekstra krav og byrder for producenterne, som ikke er berettiget ud fra erfaringerne med den nye metode. Det gælder art. 7.4, som pålægger fabrikanten i alle tilfælde, hvor det er hensigtsmæssigt, at foretage stikprøvekontrol af markedsførte produkter og om nødvendigt føre register over klager og holde distributørerne orienteret herom. Det gælder desuden art. 7.7, som pålægger fabrikanten at orientere myndighederne, hvis det opdages, at et produkt ikke er i overensstemmelse med kravene, også selvom fabrikanten allerede har bragt sagen i orden.

Kravet om, at en importørs navn skal angives på produktet (art. 9), kan i følge DI risikere at skabe forvirring om ansvar og ejerskab for produktet. Endvidere kan det være uhensigtsmæssigt, hvor en virksomhed benytter flere forskellige importører inden for EU, idet produktet skal mærkes forskelligt fra fabrikkens side eller undergå en særlig mærkning ved ankomsten til EU. Det bør være tilstrækkeligt, at importørens navn anføres i overensstemmelseserklæringen og dokumentationen, f.eks. i brugsanvisningen.

DI finder, at kravene om at opsætte et register for hvert produkts leverandører og aftagere (art. 12) er uberettiget. Hvis kravet opretholdes, bør der som minimum fremgå, hvor længe sådanne oplysninger skal opbevares samt specificeres, hvad der menes med et produkt.

DI foreslår at fjerne kravet om, at overensstemmelseserklæringer skal opdateres løbende, jf. art. 15. Der henvises til den gældende vejledning til ny metode direktiver, som fastslår, at erklæringen skal udfærdiges, når produktet bringes på markedet.

Det er ifølge DI for vidtgående, at de bemyndigede organer ikke må levere rådgivningsydelser, som ligger inden for deres bemyndigelse, jf. art. 22. Det vil være hensigtsmæssigt, hvis organet kan udnytte sin viden til generel rådgivning, da det kan danne indtægtsgrundlag. DI mener også, at akkrediterede in-house funktioner i forhold til overensstemmelsesvurdering ikke må forbydes at levere ydelser uden for moderselskabet (art. 25).

DI mener, at virksomhedernes rettigheder bør sikres bedre i beskyttelsesprocedurerne, jf. kap. 5. Der foreslås etableret en europæisk appelinstant, som virksomheder kan anvende, hvis de finder, at en medlemsstat har truffet en urimelig beslutning. Salgsforbud eller krav om tilbagetrækning som følge af formelle mangler bør ifølge DI også meddeles til Kommissionen og de andre medlemslande, så der skabes ens vilkår og sikkerhed for forbrugere.

Dansk Erhverv anerkender behovet for at effektivisere og ensarte processerne om akkreditering, markedsovervågning og markedsføring, samt at sikre koordineringen mellem de enkelte medlemslande og skabe en ensartet praksis inden for indre markedsområderne. Det er imidlertid vigtigt, at der ikke sker en unødigt forøgelse af de administrative processer, ligesom det er af stor betydning, at der bliver givet god tid til omstilling (lange overgangsperioder), da der på nogle af områderne vil være administrative konsekvenser som følge af nye overensstemmelsesprocedurer og ændrede krav inden for eksisterende direktiver. Desuden er det vigtigt, at der på enkelte områder tages hensyn til specielle tekniske forhold i landene, som fx drikkevands-, gas- og visse el-installationer, som kan variere inden for EU.

LO oplyser, at man generelt er positiv over for forslagene i indre markeds pakken. LO understreger dog, at forslagene ikke må forringe beskyttelsen af almene hensyn - ikke mindst med hensyn til forbrugernes og arbejdstagernes sikkerhed og sundhed. Nærværende forslag vurderes ikke at kunne få konsekvenser i retning af at forringe sikkerheden og sundheden.

Forbrugerrådet konstaterer, at forslaget fastlægger fælles principper og derfor udgør en horisontal ramme for fremtidig lovgivning om harmonisering. En række sektorer er undtaget af forslaget, og samtidig er anvendelsesområdet bredere end direktiverne efter den nye metode. Forbrugerrådet har ikke overblik over, hvilken lovgivning der vil være omfattet af Kommissionens forslag, og hvad det i så fald vil betyde for disse områder i forhold til, hvad situationen er i dag. Forbrugerrådet er derfor enig i, at man fra dansk side finder, at der er behov for en grundig analyse og drøftelse af forslagets anvendelsesområde samt de mulige konsekvenser heraf for sektorlovgivningen. Forbrugerrådet er imidlertid usikker på, hvornår dette skal ske, og om man kan afvente sådanne undersøgelser, hvis Kommissionens forslag vedtages forinden.

Forbrugerrådet er enig med LO i, at forslagene ikke må forringe beskyttelsen af almindelige hensyn, ikke mindst forbrugernes og arbejdstagernes

sikkerhed og sundhed samt den juridiske og økonomiske beskyttelser. Forbrugerrådet finder imidlertid, at det ikke på fyldestgørende måde er beskrevet, om dette overhovedet er muligt, når der ikke er klarhed over, hvilke sektorer der omfattes.

Specielt mht. CE-mærket minder Forbrugerrådet om, at CE-mærket ikke er et kvalitetsmærke, således som forbrugerne opfatter det, fordi det er placeret på varen. Talrige undersøgelser viser, at forbrugerne misforstår mærket både som værende et kvalitetsmærke og også som en angivelse af, at produktet er produceret i EU. Generelt bør CE-mærket angives på de ledsagende papirer, da forbrugeren må gå ud fra, at de produkter, der markedsføres i EU, naturligvis opfylder de gældende regler.

Endelig er Forbrugerrådet ikke enig med Dansk Industri i, at man bør udtrykke en klar præference for overensstemmelsesproceduren i modul A, hvor producenten selv foretager kontrol af produktet. Dette bør afhænge af, hvilke produkter, der er tale om.

6. Andre landes holdning

Medlemslandene har generelt udtrykt sig positivt over for forslaget, som overordnet vurderes at bidrage til en styrkelse af det indre marked. Man anerkender, at der er behov for at justere og ensarte de bestemmelser, som regulerer det indre marked. Særligt vedrørende CE-mærket er der blandt medlemslandene opbakning til at bibeholde mærkets nuværende betydning, som det eneste mærke, der attesterer, at et produkt overholder samtlige fællesskabskrav.

Flere lande har udtrykt ønske om at få indarbejdet mere fleksibilitet i forslaget, således at det er muligt at afvige fra bestemmelserne i kommende EU-lovgivning, hvor dette måtte være relevant. Der er generel opbakning til formandskabets kompromisforslag, som imødekommer ønsket om øget fleksibilitet.

7. Foreløbig dansk holdning

Regeringen er generelt positivt indstillet over for initiativer, der kan styrke det indre markeds funktionsmåde, idet det indre marked har haft afgørende betydning for vækst og velfærd i EU. Forslaget vil skabe større gennemsigtighed samt et mere entydigt og forenklet regelgrundlag til gavn for virksomhedernes konkurrenceevne.

I lyset af den stigende internationale handel og globaliseringen er der samtidig behov for at sikre øget beskyttelse af forbrugerne. Derfor er der behov for, at markedsovervågningsmyndighederne i højere grad arbejder ud fra ensartede regelsæt for placering af ansvar. Med klare enslydende regler reduceres risikoen for uens eller svigtende markedskontrol i medlemsstaterne.

Regeringen finder det samtidig væsentligt, at der i reguleringen af det indre marked fremover fortsat er mulighed for at anvende andre principper og bestemmelser end de, som er fastlagt i afgørelsen, hvor dette er relevant. Det kan være på områder, hvor der er etableret andre lovgivningsregimer, eller når hensynet til forbrugersikkerhed, miljø, sundhed og andre beskyttelsesværdige hensyn berettiger hertil.

8. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget har ikke i sig selv lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser eller konsekvenser for EU's budget.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget har ikke i sig selv samfundsøkonomiske konsekvenser.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har ikke i sig selv administrative konsekvenser. I forbindelse med, at der foreslås fællesskabsretsakter baseret på forslagets rammebestemmelser vurderes, at de administrative konsekvenser vil indebære lettere omstillingsbyrder for erhvervslivet. Desuden vurderes øgede admini-

strative byrder som følge af forslagens bestemmelser om, at fabrikanten skal foretage stikprøvekontrol af markedsførte produkter, hvor dette er hensigtsmæssigt og om nødvendigt føre register over klager og holde distributørerne orienteret herom. Omvendt vurderes erhvervslivet at opnå administrative lettelser som følge af en harmoniseret og mere enkel lovgivning på produktområdet som helhed.

Fra dansk side arbejdes for, at de administrative byrder forsøges reduceret i videst muligt omfang, således at virksomhederne ikke påføres unødvendige administrative byrder.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Nærhedsnotat er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 12. marts 2007 og grundnotat er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 28. marts 2007. **Samlet aktuelt notat vedr. Rådsmøde (Konkurrenceevne) den 21.-22. maj 2007 er fremsendt den 2. maj 2007.**

8. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kvartalsstatistikker over ledige stillinger i Fællesskabet, KOM (2007) 76 endelig, af 12. marts 2007.

Opdateret notat (ændringer er markeret med kursiv)

Resumé

Formålet med forslaget er dels, som led i ØMU-handlingsplanen, at imødekomme efterspørgslen efter en central beskæftigelsesindikator, der kan anvendes til at vurdere og gennemføre europæisk økonomisk politik, og dels, som led i Lissabon-strategien, at skabe grundlag for overvågning og analyser af omfanget og strukturen i efterspørgslen af arbejdskraft. *Forslaget forelægges Rådsmødet den 22.-23. november 2007 som A punkt. Forslaget har ingen lovmæssige konsekvenser.*

1. Baggrund og indhold

Kommissionen fremsatte d. 12. marts 2007 ovennævnte forslag til forordning. Den danske version af forslaget blev modtaget i Danmarks Faste Repræsentation ved EU d. 20. marts 2007. Efterfølgende har formandskabet fremsendt kompromisforslag i forbindelse med møder i Rådsarbejdsgruppen. *Forslaget forelægges Rådsmødet den 22.-23. november 2007 som A punkt.*

Forslagets retsgrundlag er traktatens artikel 285 om udarbejdelse af fællesskabsstatistikker. Forslaget skal vedtages i form af en forordning efter proceduren om fælles beslutningstagen i henhold til traktatens artikel 251.

Formålet med forslaget er, som led i ØMU-handlingsplanen, at udarbejde en central økonomisk konjunkturindikator, der kan indgå i vurderingen af arbejdsmarkedsforholdene i EU-området. *Indikatoren ”ledige stillinger” indgår i en gruppe af i alt 19 indikatorer, der er udpeget af Economic Financial Committee - og tiltrådt af ECOFIN Rådet - som værende særligt vigtige for konjunkturvurdering og gennemførelse af europæisk økono-*

misk politik. *Der er tale om de såkaldte Principal European Economic Indicators (PEEI).*

Formålet med statistikken over ledige stillinger er desuden, som led i Lisabon-strategien, at imødekomme efterspørgslen efter statistik, der kan bruges til at overvåge og analysere omfanget af og strukturen i efterspørgslen af arbejdskraft og bl.a. kortlægge mangel på arbejdskraft, flaskehalse og uligevægt mellem udbud og efterspørgsel af arbejdskraft i forskellige regioner, aktiviteter eller erhverv.

Desuden vil statistikken være vigtig for en række nationale brugere med henblik på at overvåge og analysere arbejdsmarkedet samt kunne indgå som grundlag for nationale beslutninger om arbejdsmarkedspolitik. Forordningen åbner dog for, at der på sigt etableres en fælles europæisk stikprøve til opstilling af fællesskabsskøn. Det kan få den konsekvens, at der ikke kan laves en særskilt statistik for Danmark. *Denne bestemmelse vil dog næppe finde anvendelse, da kun tre medlemslande i dag ikke udarbejder statistikken.*

Arbejdsmarkedsstyrelsen gennemfører på halvårlig basis en rekrutteringssurvey. Dataindsamlingen danner grundlag for den regionale og nationale overvågning af arbejdsmarkedet. Arbejdsmarkedsstyrelsens survey imødekommer imidlertid ikke kravene i forordningsudkastet, og der er ingen overlappende spørgsmål. Danmarks Statistik og Arbejdsmarkedsstyrelsen er dog nået til enighed om at samordne de to statistikker på en måde, der sikrer høj kvalitet i begge undersøgelser samtidig med, at den samlede administrative byrde ikke forøges.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet skal udtale sig i henhold til traktatens artikel 251 vedrørende proceduren om fælles beslutningstagen. Der foreligger endnu ikke en udtalelse, men Europa-Parlamentet forventes at afgive udtalelse den 12. november 2007.

3. **Nærhedsprincippet**

Kommissionen anfører, at sammenlignelige statistikker over ledige stillinger ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og derfor bedre kan gennemføres på fællesskabsniveau.

Regeringen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

4. **Gældende dansk ret**

Der er ingen gældende bestemmelser på området.

5. **Høring**

Forslaget blev sendt i høring med svarfrist d. 18. april 2007 hos følgende interessenter:

AI-BOA, Akademikernes Centralorganisation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, BAT-Kartellet, Nationalbanken, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Rederiforening, [Dansk Arbejdsgiverforening](#), Dansk Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Textil & Beklædning, Dansk Transport og Logistik, Dansk Sygeplejeråd, Danske Malermestre, Danske Mediers Arbejdsgiverforening, Danske Slagterier, Finansforbundet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, FOA, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer FRR, FTF, Grafisk Arbejdsgiverforening, HTS – Handel, Transport og Service, Håndværksrådet, IDA, KL, Landbrugsrådet, LO, Lederne Hovedorganisation, Sammenslutningen af landbrugets arbejdsgiverforening, Sammenslutningen af Mindre Arbejdsgivere, Skibsværftsforeningen samt TEKNIQ Installatørernes Organisation.

Der er modtaget høringssvar med substantielle kommentarer til forslaget fra Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Industri, Finanssektorens Ar-

bejdsgiverforening, Handel, Transport & Service, Ledernes Hovedorganisation, Foreningen Registrerede Revisorer og Dansk Erhverv.

Et fællestræk ved interessenternes høringssvar, uanset om interessen er positiv eller skeptisk over for statistikken, er at byrden bliver mindst mulig. Flere nævner desuden, at det er vigtigt, at byrden indgår i de samlede målinger af administrative byrder.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening anfører derudover, at indberetningsbyrden for arbejdsgiverne bør gøres mindst mulig, fx ved brug af en begrænset stikprøvestørrelse og en kort og præcis udformning af spørgeskemaet. Selve brugbarheden af statistikken, har Finanssektorens Arbejdsgiverforening svært ved at vurdere ud fra forordningsteksten. De påpeger i den forbindelse, at det er vigtigt, at en ”ledig stilling” defineres klart.

Registrerede Revisorer, FRR, mener, at udtrukne virksomheder næppe kan se nogen egeninteresse i at udfylde et spørgeskema over antallet af ledige stillinger og tvivler på, om den individuelle indsats hos virksomhederne vil stå i en fornuftig relation til de samfundsmæssige gevinster ved en sådan statistik. Registrerede Revisorer mener, at statistikken måske kan være brugbar for større lande med træge arbejdsmarkeder, men at den forekommer overflødig i Danmark, da de ikke mener, at den vil kunne løse flaskehalsproblemerne.

Handel, Transport & Service henstiller til, at deltagelsen i den nye statistik bliver frivillig eller baseres på administrative data. Handel, Transport & Service mener, at udviklingen over antallet af ledige stillinger allerede belyses af Arbejdsmarkedsstyrelsens kvartalsvise redegørelse af flaskehalsproblemer, samt at der bliver udarbejdet en statistik på baggrund af stillingsopslagene på jobindex.dk.

Dansk Arbejdsgiverforening er skeptisk overfor forslaget, og mener ikke, at gevinsterne ved en ny statistik om virksomhedernes arbejdskraftbehov i til-

strækkelig grad opvejes af den øgede indberetningsbyrde. Dansk Arbejdsgiverforening forventer desuden at blive inddraget i Danmarks Statistiks videre tilrettelæggelse af dataindsamlingen samt i fastsættelsen af undersøgelsens stikprøve.

Ledernes Hovedorganisation er af den opfattelse, at der er et stort behov for at udvikle en nogenlunde opdateret beskæftigelsesstatistik, og at statistikken over ledige stillinger kunne være et bidrag. Dog bør statistikken ikke stå øverst på listen over nødvendige statistikker.

Dansk Industri er positivt indstillet over for en statistik over ledige stillinger og mener, at den klart vil kunne forbedre den nuværende arbejdsmarkedsstatistik. De efterlyser konkrete overvejelser om, hvorvidt der kan skabes en statistik, som slet ikke belaster virksomhederne administrativt, fx ud fra kontakter til jobcentrene og via forskellige internetportaler.

Dansk Erhverv mener, at statistikken vil give en vigtig viden til brug for arbejdsmarkedspolitiske beslutninger, men påpeger, at statistikken næppe giver et bedre beslutningsgrundlag end der i dag kan opnås via Arbejdsmarkedsstyrelsens redegørelser. Danske Erhverv erkender dog, at det kan være hensigtsmæssigt af hensyn til overvågningen af det samlede arbejdsmarked i EU, at Danmark, som er et af de få lande, der ikke udarbejder statistikken, er på linje med forslaget og alligevel udarbejder statistikken.

6. Andre landes holdninger

Statistikker over ledige stillinger har været indsamlet i de fleste EU-lande siden 2003 i henhold til en gentlemanaftale *mellem Kommissionen og de enkelte medlemslande*. Kun tre lande, deriblandt Danmark, laver ikke statistikken. *Det er fremgået af forhandlingerne i Rådsarbejdsgruppen, at formentlig alle medlemslande derfor vil tilslutte sig kompromisforslaget.*

7. Foreløbig dansk holdning

Kommissionen og Den europæiske Centralbank (ECB) lægger afgørende vægt på etablering af den nye statistik, ligesom Danmark anser opgørelsen over ledige stillinger som en væsentlig indikator for overvågningen og gennemførelsen af centrale EU-politikker.

Dertil kommer, at det er lykkedes at neutralisere de administrative byrder, der følger af forordningen. Danmarks Statistik og Arbejdsmarkedsstyrelsen er nået frem til en løsning, der samordner den ny EU-statistik med Arbejdsmarkedsstyrelsens allerede eksisterende rekrutteringssurvey. Et produktionssamarbejde mellem Danmarks Statistik og Arbejdsmarkedsstyrelsen vil medføre en samlet lettelse af de administrative byrder, der modsvarer den byrde, som den nye EU-forordning vil påføre virksomhederne. Dermed vil forordningen være byrdeneutral for virksomhederne.

Danmark støtter på den baggrund forslaget.

8. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget har ingen lovmæssige konsekvenser.

Forslaget påfører Danmark omkostninger til udvikling og drift af den nye statistik over ledige stillinger i Danmark. Etableringsomkostningerne vil det første år beløbe sig til 2,5 mio. kr., mens de årlige udviklings- og driftsomkostninger i de efterfølgende år vil beløbe sig til 2,9 mio. kr. Omkostningerne afholdes inden for Økonomi- og Erhvervsministeriets ramme.

Forslaget indebærer en udgift på EU's budget på 4,5 mio. € for perioden 2008-2010. Danmark betaler ca. 2 pct. af EU's udgifter svarende til et dansk bidrag på ca. 670.000 kr. for perioden 2008-2010.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget har ingen samfundsøkonomiske konsekvenser ud over de anførte administrative konsekvenser nævnt under punkt 10.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Gennemførelsen af en dansk undersøgelse vil indebære, at der skal indsamles oplysninger fra alle erhvervsenheder med én ansat og derover. Enkelte brancher er undtaget. Det skønnes, at de samlede administrative konsekvenser i form af øget svarbyrde ikke vil overstige 8.000 timer svarende til 2,5 mio. kr.

Den i pkt. 7 nævnte samordning mellem den nye EU-statistik og Arbejdsmarkedsstyrelsens rekrutteringsurvey vil dog betyde en samlet lettelse på skønsmæssigt 8000 timer svarende til den byrde, som den nye statistik påfører virksomhederne. Således er forordningen i praksis byrdeneutral.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 21. september 2007.

9. Forslag til Europa-parlamentets og Rådets Direktiv om ændring af Rådets direktiv 80/181/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om måleenheder, KOM (2007) 510 endelig.

Revideret notat (ændringer er markeret med kursiv)

Resumé

Kommissionen har den 10. september 2007 fremlagt et forslag til Europa-parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om måleenheder. Forslaget indeholder en ajourføring af direktivet på tre væsentlige områder. 1) Det skal være tilladt for Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (herefter Storbritannien) og Irland fremover at anvende de særlige britiske måleenheder (f.eks. mile, pint og troy ounce) på ubestemt tid. 2) Det skal være tilladt at anvende den nye internationale SI-enhed for katalytisk aktivitet (katal), der bruges inden for det kemiske procesområde, som forskriftsmæssig måleenhed. 3) Fremover bliver det muligt at bibeholde de supplerende angivelser på ubestemt tid.

En ajourføring af direktivet betyder en fortsættelse af den nuværende praksis, som ikke har givet problemer og ikke medfører nye administrative omkostninger.

Forslaget forventes at blive sat på dagsordenen som et A-punkt på rådsmødet (Konkurrenceevne) i februar med henblik på vedtagelse.

1. Baggrund og indhold

Kommissionen har den 10. september 2007 fremlagt et forslag til Europa-parlamentets og Rådets direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om måleenheder (f.eks. meter og kilo), KOM (2007) 510 endelig. Retsgrundlaget for forslaget er traktatens artikel 95.

Efter at have foretaget en bred høring af de berørte parter og en konsekvensanalyse foreslår Kommissionen, at direktiv 80/181/EØF ajourføres med henblik på

- at medtage den nye SI-enhed (system for måleenheder) for katalytisk aktivitet (katal), der bruges inden for det kemiske procesområde, som forskriftsmæssig måleenhed.
- at give mulighed for at anvende supplerende angivelser på ubestemt tid, *således at virksomheder fortsat kan anføre metriske og ikke-metriske angivelser på samme pakning.*
- ikke længere kræve, at *Storbritannien* og Irland ophører med de begrænsede lokale undtagelser for pint, mile og troy ounce, hvor disse stadig finder anvendelse.

Det gældende direktiv og dets problemstillinger

Det nuværende direktiv har været gældende siden 1980 og har til formål at standardisere anvendelsen af forskriftsmæssige måleenheder inden for EU i overensstemmelse med det internationale system (SI), som det internationale organ Bureau International des Poids et Mesures forvalter. Det gældende direktiv kræver, at alle angivelser skal være metriske. Det rejser følgende problemstillinger:

- USA kræver mærkning med ikke-metriske angivelser parallelt med de metriske, hvilket kan give problemer for de erhvervsdrivende. Således vil virksomheder, der eksporterer til både EU og USA være nødt til at have to forskellige pakninger/mærkninger ved et uændret direktiv, mens de ved direktivændringen kan fortsætte den praksis, der er for at angive både metriske og ikke-metriske mål på samme pakning.
- Direktivet er ikke opdateret med hensyn til den nyeste tekniske udvikling. I 1980, da direktivet blev vedtaget, besluttede man kun at medtage enheder, der var gældende på det tidspunkt. De nye internationale SI-enheder, der er vedtaget fra 1980 til 2007 vil derfor ikke kunne anvendes i EU.

- *Storbritannien* og i nogle tilfælde Irland bliver nødt til at fastsætte en dato for udløbet af de sidste undtagelser for de særlige britiske måleenheder (pint, mile, troy ounce). Begge lande ønsker fortsat at kunne anvende disse enheder og har flere gange fået forlænget undtagelserne.

Forslaget forventes at blive sat på dagsordenen som et A-punkt på rådsmødet (Konkurrenceevne) i februar med henblik på vedtagelse.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentets holdning foreligger endnu ikke.

3. Nærhedsprincippet

Regeringen er enig i Kommissionens vurdering af, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, da forslaget er i overensstemmelse med den måde, som anvendelsen af måleenheder hidtil har været reguleret i EU.

Ophævelse af tidsbegrænsningen på gældende undtagelser (pint, mile, troy ounce) synes ikke at have nogen indflydelse på det indre marked og er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

4. Gældende dansk ret

Den danske implementering af 80/181/EØF sker via LOV nr 602 af 24/06/2005 Erhvervsfremmeloven, BEK nr 1138 af 15/12/2003 Bekendtgørelse om det internationale enhedssystem (SI) og andre lovlige enheder, BEK nr 74 af 09/02/2006 Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om det internationale enhedssystem (SI) og andre lovlige enheder, BEK nr 1268 af 12/12/2005 Implementering af direktiv om medicinsk udstyr, BEK nr 1269 af 12/12/2005 Implementering af In-vitro diagnostic direktivet, BEK nr 436 af 16/05/2006 Bekendtgørelse om ikrafttræden af EF-direktiv om måleinstrumenter (MID) og om udpegning af notificerede organer.

5. Høring

Forslaget er sendt i bred høring i EU-Specialudvalget for Vækst og Konkurrenceevne, Metrologiudvalget under Det Tekniske Sikkerhedsråd, samt de danske GTS-institutter med svarfrist den 17. oktober 2007.

Følgende parter havde bemærkninger til direktivforslaget:

Dansk Industri (DI), Dansk Erhverv, Danmarks Rederiforening og Dansk Fundamental Metrologi.

Alle høringssvarene støtter direktivforslagets overordnede målsætning.

Dog påpeger Dansk Erhverv, at muligheden for at angive to typer måleenheder modarbejder bestræbelsen på at undgå fejl i arbejdet med tekniske dokumenter som f.eks. standarder. Ofte kan to typer måleenheder skabe forvirring, fordi ikke-metriske måleenheder forveksles med metriske.

6. Andre landes holdninger

Ud fra de meldinger, der foreløbigt er tilkendegivet, støtter et kvalificeret flertal af lande forslaget.

7. Foreløbig dansk holdning

Danmark støtter forslaget, da det giver danske virksomheder mulighed for at benytte samme emballage/mærkning både på det europæiske og det amerikanske marked. Derudover medfører direktivforslaget ikke nye administrative omkostninger for danske virksomheder og har ikke umiddelbart betydning for danske borgere.

Danmark påpeger dog, at anvendelsen af supplerende angivelser kan skabe forvirring, eksempelvis i arbejdet med tekniske dokumenter så som standarder.

8. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Forslaget kræver ikke lovændring. Hjemmel til at gennemføre ændringerne fremgår af Erhvervsfremmelovens § 15.

Forslaget har ingen væsentlige statsfinansielle konsekvenser.

9. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have væsentlige samfundsøkonomiske konsekvenser.

10. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

En ajourføring af direktivet betyder en fortsættelse af den nuværende praksis, som generelt set ikke har givet større problemer og ikke medfører nye administrative omkostninger (omkostninger til mærkning).

11. Tidligere forelæggelse i Europaudvalget

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Grundnotatet er fremsendt den 9. oktober 2007.

Notatet er samtidig oversendt til Folketingets Erhvervsudvalg.